

חיפה: מעילותיו החושאיות של זכריה פרייליך

העולם הזה

נוער

עברי -

לאן הערב ?

מס' 933 י ד אלול
תשמ"ז 1.9. 1955
המחיר: 350 פרוטה

**בלי מורא -
בלי
משוא פנים**

נוער עברי -

לאן

הנוער?

180 אלף צעירות וצעירים בישראל עומדים מדי ערב בערב בפני בעייה מיוחדת זו. האווירה החברתית של מדינת ישראל 1955 הרחיקה אותם מראיית העיקר בעבודת-היום או בשמירת-הלילה. אין הם מחפשים עוד שעשוע והתפרקות ממאמץ. הבילוי הפך אצלם לפולחן מקודש. המטביע את חותמו על פרצופו של הדור הצעיר האחר-מלחמתי הגדל בישראל.

כאילו מאליה פסטה המילה בישראל לאתר מלחמת השחרור. היא היתה ידועה גם קודם לכן, אך כמעט איש לא נהג להשתמש בה. ההתפרקות, ההתבודדות והשעשועים היו קיימים תמיד. במחנות המגויסים ובאהלי ההכשרות קראו לכך "לכייף", מילה ערבית שעוברתה כדי לומר: מציאת הנאה פעילה, תוך התפרקות ממאמץ. בעיר אמרו "לעי שות חיים", וגם בביתו זה היה הדגש על המעשה. הצעיר הארץ-ישראלי ידע שיש לרשותו ערב פנוי יחיד בשבוע, והוא ניצל אותו להנאתו.

מלים אלה מתו, כשמתה משמעותן. הן בילו ירש את מקומן. לא היה זה שינוי צורה בלבד, אלא שינוי תוכן. שוב לא היתה הבעייה לרוחם ככל האפשר יותר בידור ל" תוך מעט הזמן הפנוי, כי אם כיצד להרוג זמן רב ככל האפשר, שלא היה לו שימוש מועיל אחר. בקיצור: לבלות.

התופעה אינה אופיינית לנוער צעיר, הנמצא עדיין תחת השגחה קפדנית של ההורים. היא אינה אופיינית גם לחיילים בשירות חז" בהם המבלים חלק גדול מימיהם ולילותיהם במחנות. אך ברגע שפשט הצעיר את מזו, הריהו מרגיל את עצמו במהירות מפתיעה לסדרת חיים זה, עד לגישואיו. הגיל העיקרי: 21-24.

לגבי הבחורות מתחיל הגלגל להסתובב בגיל צעיר יותר. הצעירים הקשישים מוזן זקוקים לחברתן, לצורך הבילוי. הן גם נכ" נסות לחופה בגיל צעיר יותר, יוצאות מ" מעגל הבילוי הרווקי.

בעמודים הבאים מפרסם העולם הזה את הדו"ח המלא על מחקר המקיף בין מאות הצעירים והצעירות שנתבקשו לענות על השאלה:

נוער עברי - לאן הערב?

החיים מורכבים מ-24 שעות ביממה. אך ככל חברה אנושית מתחלקת היממה אחרת, והדגש מושם על אחד מחלקיה. יש עמים בהם החלק החשוב ביותר של היום ממה הוא יום העבודה. אחרים חיים למען הלילה. בדרום-אמריקה, מנוחת הצהריים הממושכת, הסיאסטה, היא החלק המקורי דש בחייו של בעל האסיאטה הגאה ומור כרטיסיה הגרלה יחף הרגל.

מי שרוצה להבין כיום את הנוער הישראלי - מעצב דמות המדינה מחר - אינו יכול להתעלם מהעובדה כי החלק הי" מקודש, הפולחני, של היממה הוא הערב בשיחות שערך צות המחקר של העולם הזה עם כ-500 בני-נוער במשך ששת הי" חודשים האחרונים, התבררה עובדה זאת מעל לכל ספק. רק 2% מהנשאלים אמרו כי עבודת-היום מקודשת בעיניהם יותר מבילוי-הערב, ורק 13% חסכו משכר-עבד" דתם לצורך השתלמות בעתיד או התבס" סות כלכלית. השאר מקדישים את רוב הו" גם ואונם לעבודת-הקודש ששמה: בילוי.

תופעה זאת אופיינית לכל חלקי הארץ. בעיר ובמושב, בקיבוץ ובמעברה - תוכן חייו של הנוער מתרכז באותן שמו" נה שעות המפרידות בין סיום העבודה ושנת הלילה. אולם הדבר בולט במיוחד בערים הגדולות, ובעיקר בתל-אביב. כי תל-אביב היתה תמיד נותנת הטון בחיים החברתיים של הארץ.

היו ימים, בהם היתה סיסמת הנוער "הגשמה אישית". היו ימים, בהם דגלו אחר" דים בסיסמת "רק כך" ואחרים בסיסמה "ראשונים תמיד אנחנו". כיום סיסמת הנוער העברי על כל חלקיו היא: "הולכים לבלות!"

מה זה בילוי?

והי מלה עברית כה מוכרת כיום, עד ש" איש אינו מנסה להבהיר לעצמו את משמעותה.

1. הבילוי מרכז החיים

כתבנית במשרד עורך־דיון, במשכורת נמוכה בהרבה ממה שיכלה לקבל. הסיבה: במשרד זה יכלה לעבוד שבע שעות רצופות, לסיים בשעה שלוש אחר־הצהריים.

יחונן ברנר, העובד שמונה שעות כפקיד ולומד הנדסה בשיעורי ערב, שייך למיעוט זעיר ביותר. כי העבודה והכשרון האישי במקצוע איבדו את ערכם כקנה־מידה להצלחתו של הצעיר בחברה. מהגוס מוכשר, למשל, נופל בהרבה מסוכן ביטוח שטחי, המסוגל להזמין את בת־זוגו בקביעות למלון אכזריה המפואר.

3. הבריחה מן הבית

ב־93% מן המקרים, אינן הצעיר העברי מקבל חברים הביתה בקביעות, משתי סיבות: כושה או חוסר מקום.

שמואל נחמני, היסאי בן 24, הינו סועל מוסך חתיק, משתכר טוב. בחברה, ידוע הוא כאיש מזהיר, עורך לא סעם קנאה בהזמני נערות יפות לביילויים יקרים. הוא מתלבש בקפדנות יקרה, מעשן רק וירגיניה. כשאתד החברה עורך מסיבה בבית הוריו, שמואל משתחף, אולם מעולם לא ערך מסיבה בביתו הוא, לא הזמין חבר לבקר. מדוע? „בבית גרים הורי, סבתי, אנוכי וארבעת אחי — כולנו בשני חדרים. לאנן אביא חברים? מוטב להזמין אותם לבית קפה. זה עולה קצת יותר, אבל לפחות יש מרחב־מחיה ואני יכול לבחור את המקום היפה ביותר ולא לשבת על מיטה.“

לכחור זה מבטל כל אפשרות של אינטימיות — לא רק של כחור עם בת־זוגו, כי אם גם בין בחורים. רק בני משפחות הגרות בדירות מרחחות יכולים לערוך מסיבות בביתם. בדרך כלל קיימת תורנות מסוימת ובכואו התור, מגרש הצעיר את בני משפחתו מן הבית, מכין משקאות ומאכלים, מביא פטיסון ותקליטים — והוסך את דירת הוריו למשך ערב אחד לבית־קפה.

בבריחתו מן הבית, אינן הצעיר בורר את מטרותיו: הן מקריות לחלוטין, נקבעות רק על־ידי יכולתו הכספית.

בדרך כלל, ישנו „ערב הסיסגה“. זהו מאורע שבועי, המתרחש בערב שבת או במוצאי־שבת. בעל האמצעים מזמין את חברתו לבית מלון מסוואר המציג תוכנית אמנותית בבאר. מי שאינו כל־כך עשיר, יוצא לרקוד במועדון־לילה או בבית קפה. ערב הסיסגה הוא, ללא יוצא מן הכלל, גם ערב המשקאות החריפים. בדרך כלל אינן הנוער (95%) נוטה למשקאות אלכוהוליים, מלבד הבירה. אך בערב מקודש זה, מזמין הכחור כוסית ועוד כוסית של קוניאק ואילו הלכי החברה מחייבים את הכחורה לשתות חרמות או ליקר מתקתק.

שאר ערבי השבוע מחולקים בין הצגות קולנוע (2), בית־קפה, מסעדה או סתם טיול מלחה מנה קלה ומשקה קר (פעמיים בשבוע), בתקחה להצגה שלישיית. שני הערבים הנותרים מוקדשים למסרוח שונות. כגון: שייט על הירקון, קריאה מקוטעת בספרי־כיס וכתבי עת (בדרך כלל בבדידות, ערב אחד לשבוע) או ביקור בתיאטרון או קונצרט (ממוצע: אחת לחודשיים).

ישנם גם ביילויים צדדיים מתוכננים, אך מעטים בלבד עוסקים בהם. מתוך קרוב ל־500 שאלים, למשל: 16 בחורים (ושתי בחורות) הודיעו כי שני ערבים לשבוע מוקדשים לשיעורי ריקודים סלוניים. 42 מקדישים בין ערב לשלושה ערבים לספורט או

מבין אלה שרואיינו במסגרת המחקר, לא היה כמעט אחד שידע להגדיר למה הוא בדיוק מתכוון כשהוא אומר „בללות“. קבע אחיה שטוסטר, טכנאי רדיו תל־אביב בן 22: „בללות? זה הכל זה לא כלום... זה דבר שנהנים ממנו בשעת עשייתו ולמחרת מנסים להיזכר בו ומגלים כי, למעשה, לא היה כלום. זו הרגשה נפלאה!“ דעה קיצונית אחרת גילה מנחם בן־שושן, 21, חייל משוחרר העובר כחנות אביו עד שימצא עבודה מתאימה. „הביילוי כשלעצמו מורכב ממעשים קטנים, חסרי כל עניין. הם נראים חשובים רק אחך כך. כשאני נמצא לבדי. הם הגותנים לי הרגשה שאני חלק מחברה גדולה. בלי השעות שאני מבלה בחברה מדי ערב, הייתי מרגיש אדם בודד, מנוודה.“

לעומת ההגדרות המנוגדות, היו רוב הנשאלים (87%) תמימי דעים לגבי דבר אחד: הביילוי הוא מרכז חייו של הצעיר התרבותי. או הרוצה להיראות כתרבותי.

אביבה שטרנפלד, פקידה בלונדית חוננת בת 19 מבתיים, הודתה: „לפעמים קורה שאני נשארת שבוע שלם בבית, מבלי לצאת לבלות. אין לכם מושג כמה זה נורא... זה כאילו חלף העולם על פני והשאר אותי כסינה נשכחת. הסטרים, הרדיו, ביקורי ידידים — כל אלה אינם עוזרים. אני ששוט מרגישה כאילו הייתי בעלת מום. כאילו נלקח ממני עיקר חיי. האור, הרעש, השיחות הפיקאנטיות — אלה מושכים אותי כפי שאש מושכת ספרס. בלעדיהם, החיים אפורים ומשעממים.“

2. העבודה היא הקדמה

מה יחסו של הצעיר העברי לעבודתו? החשובה לשאלה משנתית אך מעט בקרב בני הערים. אחוז קטן בלבד (8%) ענה כי העבודה משמשת לו מקור סיפוק נפשי, מעסיקה את מחשבותיו לפחות שש־שבוע שעות ליממה. אחוז עוד יותר זעום (2%) השיב כי העבודה קודמת לכל דבר אחר — גם לביילוי. אולם, לגבי הרוב המכריע, הביילוי אינו אמצעי להנפש מעבודתו; העבודה היא רק מקור כספי המאפשר לבלות בערב.

מנהל־עבודה במפעל חרשתי גדול, שראה צוות חוקרים מראיין אחד מעובדי המפעל, התלונן: „בשביל החברה האלה, עבודה היא דבר ממש שנוא. חצי שעה לפני הגמר, הם כבר מאיטים את הקצב. מחשבתם מן הסתם מרחפת כבר על תוכנית הביילוי. ואם, חלילה, אני צריך עובדים למשמרת לילה — זו ממש טרגדיה. למרות שהמשכורת גבוהה יותר, אף צעיר אינו מוכן לחתור על ביילוי. בתנאים כאלה, איך אני יכול להמליץ בפני ההנהלה לקדם צעירים לתפקידים אחראים?“

צרכי הביילוי קובעים גם, במידה רבה, את תנאי העבודה. הדבר נכון בעיקר לגבי כחורות. אסתר בן־פורת (20) החליפה חמש פעמים את מקום עבודתה תוך שלושה חודשים. היא סקידה מצוינת, הוצעו לה תנאים טובים מאד. אולם כל סעם התפטרנה, כי זמני העבודה לא מצאו חן בעיניה. לבסוף מצאה את מבוקשה: משרת

מיסרר לילה על טיילת תל־אביב. היילים ואזרחים יושבים על המעקה, סוקרים את העוברות־ישובות לאורך הטיילת על שפת־הים.

ריכוזי המכוניות הפרטיות הצמיח אופנה: התבודדות זוגית בחוף מרוחק, ליד מדורה.

המאמכו והסמכה שכל נער חייב ללמוד. בוגרי תנו... היספיות והפלפל נפגשים כמעט מדי ערב. המנות הריחניות והחריי פות נשארו חלק קבוע של תוכנית הביילוי, הפסקה בין הצגה והמיול הלילי. אלונה אותך הכיתה... היא ההקדמה המקובלת לשלב האחרון של הערב, שהוא, לפעמים, החשוב ביותר.

ערב עם מרילין משמש לאעריים רבים תחליף לכל פעולה חברתית אחרת. אמנם, מרילין המגרה ניצבת על הבד בלבד, אך מעלליה משמשים נושא לשיחות ארוכות בחברה. לגבי

90% מבני הנוער תופס הקולנוע את מרכז הבילוי — לא מפני שהטרסים מעניינים, אלא מפני שהבילוי הוא נוח. פרט חשוב: האולם האפולו משביע לפעמים את הרעב לאינטימיות.

התעמלות. ששה בלבד שרים במקהלות, פעמיים בשבוע. הביליארד ומישחקי הקלפים מושכים 85 (בחורים בלבד) פעמיים בשבוע ואילו הטיילת בתל-אביב, גן האם וחורשות הכרמל בחיפה, זוכים לנוכחותם של 130 בחורים ובהורות. פעמיים בשבוע.

לגבי הבחורות, רבה תכילות הבילוי במקומות יקרים יותר מאשר לגבי הבחורים. כי בחור מתקשה, בדרך כלל, להזמין בחורה ליותר מערב יקר אחד בשבוע, ואילו היחס בין בחורים לבחורות בשכבות גיל אלה (1,2 בחורים לכל בחורה) מאפשר לבחורה לבלות עם יותר מבחור אחד בשבוע. פרט מעניין: 72% מבין הבחורות ענו כי הן מעדיפות לצאת למקום מעניין עם בחור לא-כליך מעניין, מאשר עם בחור מעניין למקום לא-כליך מעניין.

בחור המזמין אותי לבלות, הסבירה עדנה כהן, (20), זוגית חיפאית, "רוצה שתהיה לצידו בחורה נאה ומושכת. בעיניי אלה יש מין הסכם כזה: הבחור משלם עבור הבילוי של הבחורה והבחורה משלמת עבור השמלות היטות שלה — שהן, למעשה, חלק חשוב מבילוי של הבחור."

5. הזוגות לא קבועים

אני לא מחליף בחורה כל ערב, אמר אליהו שפיר, כי אני מקנה למשהו ממנה בערב השני. דבריו של מנהל החשכונות הרמת' גני נאמרו אמנם בצחוק, אולם היה בהם גרעין של אמת. כי בגיל זה סוחד הצעיר הממוצע מהתקשרות קבע אל בחורה. אין הוא מוכן עדיין לשאת אשה אולם רצונו עז לבלות. על כן קבועות הזוגות אורגת. אליהו שפיר, למשל, מבלה עם ארבע בחורות: עם אלונה, שלוש פעמים לשבוע; עם דבורה, פעם אחת לשבוע; עם יונה, פעם אחת לשבוע; ועם מיכל פעם לשבועיים. הסיבה משונה: עם יונה הגיע כבר לשלב של אינטימיות שטרם הגיע אליו עם שתי הראשונות ואילו יחסיו עם מיכל עברו את השיא, מתקררי והולכים. הוא פחד שאם ימשיך עם מיכל יסתכך בין כנסות החופה.

מעגל הקבועות נמשך ב-60% מהמקרים בין חמשה לתשעה חודשים. ב-36% מהמקרים: פחות מחמשה חודשים ואילו ארבע בלבד מתוך כל 100 התקשרויות בגיל זה מסתיימות בנישואים. יורם שטיצר, 24, בעל בית-מלאכה לגברות תל-אביב, הכיר את רותי צרפתי במקרה. הוא הזמין למסיבה בבית חבר, התאהב ברותי, שבאה לשם עם תכרה הקבוע-מזה-שלושה-חודשים. כעבור שבועיים הייתה רותי חברתו של יורם, נטשה את תכרה הקודם. האהבה נמשכה ששה חודשים, עד אשר נטשה רותי את מחבריו של יורם, עברה להיות חברתו הקבועה. גילגול זה רגיל ביותר, הינו אחת התופעות היסודיות של חברות סלוגיות.

6. החברה קמה במקרה

הבילוי מתנהל, בעיקרו, במסגרת חברות פחות או יותר מאורגנות ואשר הרכבן משתנה לעתים תכופות, כשיטת השרשרת: בחור מכניס את חברו לחברה מסוימת, הלה מזמין עוד שני חברים שהיו שייכים לחברה אחרת ואילו הבחור הראשון עובר בינתיים לחברה שלישית, וחוזר חלילה. החברה שהתכנסה בביתו של אלהן מטמור, בגבעתיים, כללה

4. ההכנסות רק לערב

לצורך מחקר זה הובא בחשבון רק הנוער העובד, בעל ההכנסה הקבועה. הוא חולק לשני מעמדות: אלה הנשארים עם 150 לירות בתחילת החודש ואלה שלרשותם 250 לירות לחודש. בעלי ההכנסות הגבוהות יותר בשלב זה של החיים מועטים ביותר (11%), ואילו מחוסרי-עבודה כמעט אין (1.1%).

גם אלה וגם אלה אינם משלמים להוריהם, לכסוי הוצאות מחייתם בבית, לא יותר מחמישים עד שמונים ל"י לחודש, בדרך כלל. יוצא, איפוא, כי הצעיר הממוצע מוציא לא יותר משליש הכנסותיו לצרכי מחיה. השאר מוקדש לבילויים.

כיצד מתחלק כססם של בני המעמד הראשון, בעלי 150 הלירות? דוד בקשיב, 22, משגיו טכני בבית חרושת לשימורים, אוסיני למעמדו. זהו תקציבו, לאחר ניכוי תשלום 50 לירות להוריו: ארבעה ערבי פיסגה לחודש, עשר לירות בממוצע לערב: 40 לירות. שמונה ביקורים בקולנוע, עם בת-זוג: 12 לירות. שמונה ביקורים בבית-קפה: 20 לירות. ערבים חופשיים. משקאות קלים. כיבודים: עשר לירות. את ערך משכרתו, כ-20 לירות לחודש, מוציא דוד לצרכי הלבשה והנעלה.

מצבו של דני כראור, נהג מוגית שכיר בן 24, טוב יותר. גם הוא משלם 50 לירות להוריו, משאיר לעצמו כ-210 לירות. תקציבו אינו שונה בסעיפיו מתקציבו של בקשיב. אולם לדני עולה ערב המסיגה 25 לירות: הוא מזמין את חברתו לחינגא באר ולמסעדות מורחיות יקרות. את מקום הפלסל והגונוז של בקשיב תופסים בחיי דני עוגת-הקצפת והנסקפה ברוז. תקציבו לבגדים, לעומת זאת, קטן בשבע לירות לחודש מזה של בקשיב.

לגבי בחורות שונה חלומותן השימוש בכסף. הסעיף העיקרי, העולה על 70% מהתקציב כולו, מוקדש לשמלות, עדיים ותמרוקים.

קסם הירקון אינו כה חזק כפי שהיה פעם. מלבד במוצאי-שבתות אין כמעט זוגות שטים

בקיץ ובחורף משמשות הכיכרות הראשיות מיפגש ל-35% מהנוער באחד משלבי הבילוי.

פראם, פראם, פראם. התקליט מנגן בקצב ועוד מסיבת-שבת מסתחררת לקראת סיום מוצלח. תוך מחמאות והלצות. המסיבות מתקיימות לרוב בדירות פרטיות, לאחר שהבן או הבת משדלים את ההורים למסור לרשותם את הדירה לאותו ערב. בטון שבוע ייפגשו אותם האנשים (בערך) באותו מקום (בערך) לעשות את אותם הדברים (בערך). למחרת המסיבה והבילוי, שואלות עיני הבחור (למטה) את השאלה הגדולה הנשאלת לעתים קרובות ביותר: לאן — מחר בערב? מה — מחר בערב?

קונצרט בנגן האם החיפאי. אפשרויות ההתבודדות בחורשות ובגני הכרמל הן רבות בהרבה מאלו של תל-אביב. הנוער החיפאי מנצל היטב אפשרויות אלה. הוא מבקר בקונצרטים שונים הנערכים מדי פעם בפעם בגן-האם.

17 משתתפים, מהם ששה זוגות קבועים, בחורה בודדת וארבעה בחורים ללא לחי. מה היו המניעים שכינסו אותם יחד אותו לילה בביתו של מטמור?

במרכז החברה. עמד גרעין של שלושה זוגות ושני בחורים בודדים. משך ששה שבועות נפגשו באותה מסיבה, על פי הידברות קודמת. הבחורה הבודדה בילתה זו הפעם השניה בגדר חברה זו. בפעם הקודמת הוזמנה לשם על-ידי אחד מחתיקי החוג, שנערך הפעם, בילה את הערב במקום-אחר, שני הבחורים הבודדים הגיעו על-סמך הזמנה לאחד מהם. הווג הרביעי נהג לבלות עם הגרעין הוותיק לפני חודשים רבים, הצטרף הפעם במקרה, לאחר שנמנה משך תקופה זו על חברה אחרת. שני הזוגות הנותרים הוזמנו על-ידי מטמור ערב לפני כן, לאחר שפגש אותם לראשונה בבית-קפה וגילה כי הינם תושבי גבעתיים.

אותו מצב, בשינויים קלים, נתגלה ביתר 13 החברות, בהן ביקרו חוליות הכיסוי של העולם הזה שהכינו דו"ח זה.

7. איז מקום להתבודד

לדברי הבחורים (67%) זוהי ממש קללה. בית ההורים דחוס, אי-אפשר להביא לשם בחורה מבלי שהאם תעקם את האף. ואילו ביקור בבית הבחורה לא בא כמעט בחשבון, אם אין הכוונה לנישואין. בהשוואה לשכבת-הגיל המקבילה בארצות אירופיות ואמריקאיות רבות, נוהגת החברה הישראלית במידה רבה של חופשיות. 38% מן הבחורים שרואיניו הודו על קיום יחסים מיניים עם חברותיהן הקבועות והקבועות-למחצה, 30% סירבו לענות על השאלה ואילו 32% נמנעים, לדבריהם, מקיום יחסים כאלה עם חברותיהם. הבחורות, לעומת זאת, ענו: 22% בחיוב, 60% בשלילה מוחלטת ואילו 18% סירבו לענות על השאלה. אולם גם אלה וגם אלה הסעימו כי אילו היו תנאי מיפגש ומגורים נוחים יותר, היה אחוז הנוער המקיים יחסים מיניים טרומ-נישואיים עולה במידה רבה. בתל-אביב, יותר מאשר בערים אחרות, קיים נוהג של שכירת חדר-או דירה על-ידי כמה יתודים, המשתמשים במקום לפי תורנות מסוימת, מתחלקים בהוצאות החזקתו. הסביר אחד מאלה (שמו שמור במערכת): "אין זה עניין של קיום יחסים בלבד. לפעמים רוצים פשוט להתבודד עם בחורה — ולו רק לשוחח על ספרות ועל מוסיקה, אבל אי-אפשר להתבודד בעיר הזאת. בעל מכונת יכול לנסוע לחוף מרוחק מחוף לעיר. אבל בחור כמוני, לאן ילך? חוף הים שורץ אנשים בכל פינה. אותו מצב שורר גם בגנים הציבוריים. להחזיק דירה או תדר לשם פגישות אלה — עול כספי כבד מדי. במקום להידחס בים של אנושות ולהוציא כסף על קפה תפל, מוטב להבטיח לעצמי פינה שקטה, שאפשר להזמין אליה בחורה מדי פעם בפעם."

שלב זה — הכמיהה להתבודדות והחיים הפרטיים — הוא הצעד הרציני הראשון לקראת הנישואין.

וכך מקיץ הקץ. תאריך החתונה נקבע, הנער והנערה הישראליים יוצאים מתחת לחופה, עומדים לפני עולם אחר, בעיות אחרות מאלה שהכירו עד כה. הבעיה הראשונה: אין מספיק כסף לבילוי. הם קנו דיניה, שקעו בחובות, כל הוצאה מיותרת מכבידה על גיהול משק הבית, אמנם ממשכינים הם להופיע במסיבות משך כמה חודשים, מזמינים מכרים הביתה לפרקים, מתרחקים והולכים, ויושבים מדי פעם בבית-קפה. אך חיש מהר, נוכחים הם לדעת כי אותה מסיבה חברית בערב שבת שום אינה חלום ורוד, הגישא על כתפי האם, שהכינה את המסיבה ופינתה את הדירה.

רק או מפסיקה לנקר במוחם השאלה: לאן הערב?

(כל הכריות שפדהו)

במדניה

מפקד-מחלקה לא היה כובש משלטים ללא פקודה מגבוה, ושהתקרית כולה באה ביוזמה ישראלית.

יד-מרכזי משק שעד כה נהנה משקט יחסי, היתה הקרבן הראשון של שרשרת התקריות שבאו בעקבות תקרית ראשונה זו. חבר המ"שק, שלום («שולק») וכסל, נהרג בדרכו למשק ארו (ראה להלן). הציל שלא מדעת 40 נערים ונערות ממשק ארו שעמדו לעבור במכוניתם באותו מקום כעבור כמה דקות. מאותו רגע המה אזור הדרום

המרוקאים, שבאו בימי מלחמת-השחרור כ-מתנדבים לצה"ל ונתקלו בארץ בחומה של קיפוח והפליה, יבואו עתה ארצה כפליטים הזקוקים לאהבה ולסעד.

הגבול בוקר בבוקר

בשעה חמש בבוקר הוועקו הילדים וה-נוער לבונקרים. משך ארבע שעות רצופות ישבו בין קירותיהם. בחוץ נבחו מקי-

תצפית השעה: מתיחות קיצונית ממושכת כגבול עזה, לא מלחמה.

גורמי המתיחות: כוחות רבים מעוניינים כרגע בהחזרת המצב, ולא דווקא מתוך שיקולים צבאיים או בינלאומיים. גם גמאל עבד אל נאצר רואח בסתר פנים יפות את ההזדמנות לזכות בכמה עלי-זפנה אחרי כשלונו הפוליטי בסודאן.

מונעי המלחמה: שום צד אינו מעונין לפי שעה. עבד אל-נאצר אינו יכול להרשות לעצמו להעביר צפונה את עיקר צבאו, שהוא תומך משטרו. זה גם ההסבר להבאת תגבורת של ארגונים צבאיים בלתי-סדירים, גורמי התסיסה הלאומית, אל הגבול הישראלי.

צורת המתיחות: מלחמה זעירה מנוהלת באופן מקצועי תוך הפעלת כל סוגי-הנשק המתאימים, שתקיף שטחים גדולים ואוכלים משני צידי הגבול.

התעוררה אפשרות מו-השית ומעשית כי דוד בן-גוריון לא יעמוד בראש המ-שלה הבאה. בראשית השבוע חזרה הכרה זו לחוג המצומצם של הצריכי-לדעת, שהשתכנעו כי הדרי-שות האינסופיות של המפלגות השו-נות ימנעו בעד בן-גוריון לקבל על עצמו את התפקיד. **אולם לא מן הנמנע כי השינוי הפתאומי במצב כגבול יקל באופן מכ-ריע על בן-גוריון להתגבר על דרישות המפלגות ולהכריחן להתלכד סביבו, מחשש פן יואשמו בחוסר פטריוטיזם.**

בשנה הקרובה תעמוד בעיית המרחב כסימן פני-לות דיפלומטית אמריקאית תקיפה. המסרה הבולטת לעין תהיה להסדיר סוף סוף את היחסים בין ישראל וארצות ערב, אולם אין לצפות לשום תוצאה ממשית.

אף שההצעה הושמעה עלידי דא"לס בשמו המפורש של הנשיא, עונה בהגיון רב על תביעות המציאות ה-מרחבית, אין להניח שאפילו יועצי של דאלס מאמינים שגם אחד משני הצדדים מוכן לקבלה. לעומת זאת, מקווים יועצים אלה כי פעילות רחבת-ממדים, מעין שליחות ג'ונסטון ב-מהדורה גבוהה יותר, תספק לעתונות העלמית והאמריקאית חומר ממוגן לכותרות, תמנע את לכידת הקולות היהודיים ברשת האופוזיציה הדימוק-ראטית בבחירות השנה הבאה. מטעי הדיפלומטים האמריקאיים, פעולות הנשיא והרירות נוספות של דאלס על נושא זה יהו משקל נגדי לדברי דאלס וביירוד בעבר וביקורי הארימן ומנהיגים דמוקראטיים אחרים אשר בקרו לאחרונה במדינת ישראל.

צילומים אלה של שברי אל-על-4X-AC

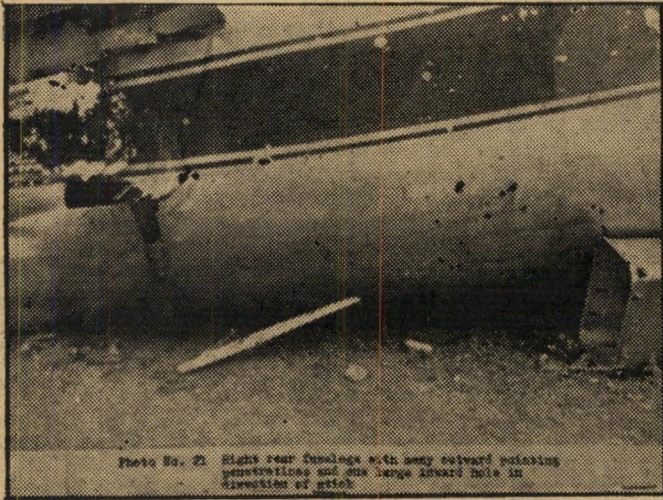

Photo No. 21 Night rear fumage with heavy outward pointing penetrations and one large inward hole in direction of attack.

Photo No. 24 Damage group. Note cut open door locks.

יואר פלגי (חבוש כובע מצחיה) ליד שברי הזנב. חלק מצידו הימני של זנב המטוס, נקוב כדורים.

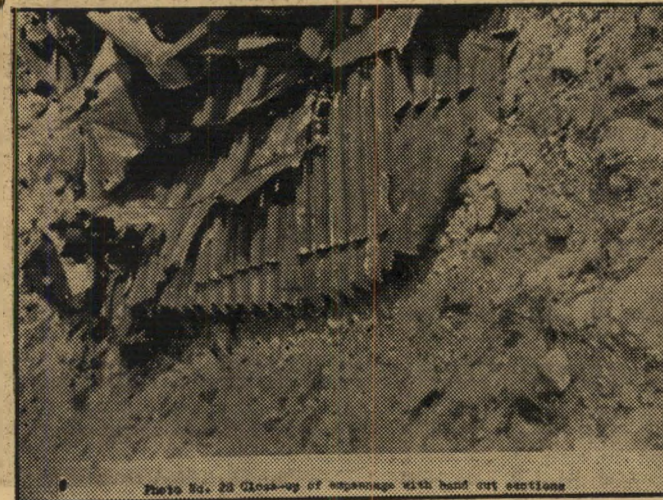

Photo No. 22 Close-up of damage with hand cut sections.

Photo No. 20 Rear part of fuselage showing broken off escape hatch. Nigerian group in background.

שוטרים בולגריים עם שנים מחברי המשלחת הישראלית. חלקי הזנב שנחתכו ביד, לאחר הפלת המטוס.

מרום פעולות חבלה. בפעם הראשונה הופ-עלה נגד מדינת ישראל במלוא עצמתה מלח-מהזעירה אמיתית, שיטתית ומתוכננת.

הצד הטרנאגי ביותר של כל העלילה היה בכך שלא היתה לה שום מטרה אמיתית נר-אית לעין. אף אחד מן הצדדים לא קיווה לה-שיג מטרה צבאית או פוליטית של ממש. הקרבנות נובחו על המובח שטוף-הדם של המולך הרעב-תמיד: שואה חסרת-הכלית.

אנשי מופת מותו של אדם

השעה היתה 9 בערב כשיצא הגייס מיד-מרכזי, נהוג כידי שלום וכסל. לידו ישב משה («מונוק») פרבר, חבר אותו משק, כ-שבירו תת-מקלע סטן. הגייס עבר ברעש את גשר-ביילי הנמצא כ-800 מטר מיד-מרכזי ו-700 מטר מארו,

את אשר קרא באותו רגע סיפר למחרת ה-יום מונק פרבר לעתונאים, שחקרוהו לפני שהוחזר לעבודתו ליד ארו:

«לאחר שעברנו את הגשר והתקרנו לעי-

לעים, רעמו תותחנים, השתעל נשק קל. בשעה תשע באה הארגעה. כעבור שעהיים חזרו הילדים למקלטים. בצל הפסל של מרדכי אולביץ, שהזכיר את מערכת הגטו, ומגדל-המים המסופץ, המזכיר את כיבוש המשק בידי המצרים בימי המלחמה, הסתובבו צעי-רים ללא מטרה בולטת, מוכנים לכל מקרה. הקשישים עברו במטעים. בכביש הסמוך דהרו מפעם לפעם מכוניות צבאיות חומות.

כך התחיל, באחד מימי השבוע, יום רגיל במשק יד-מרכזי, ארבעה קילומטרים מגבול רצועת עזה. הוא לא התחיל בצורה שונה בארו, בנחל-עוז, בכיסופים, בתריסר משקים אחרים. אורחים אחרים במדינה למדו ממק-לטי הרדיו שבגבול שוררת מתיחות, העולה על כל מתיחות מסוג זה בעבר. לאנשי הס-פר עצמם, לא היתה המתיחות מושג מופשט. היא היתה העובדה המרכזית של חייהם.

מוכח שטוף דם. העלילה החלה כא-שר כבשה בשבוע שעבר יחידה של צה"ל שני משלטים מצריים. כהתאם להודעת צה"ל-כבש משמר ישראלי את המשלטים אחרי ש-נורה, שיתק את מתקפיו. לעומת זאת טענו התועמלנים הערביים ששום מפקד-כיתה או

אל תתכונן לכיור קרוב של פרשת קסטנר. הדיון בבית-המשפט העליון יידחה משך זמן רב. יתכן כי קסטנר עצמו יגיש תביעה אזרחית נגד מלכיאל גרינוולד, יופיע בפעם הראשונה באופן רשמי כתובע, כדי למשמש את הרושם הפסיכולוגי של הגשת הקובלנה הפלילית של גרינוולד נגדו.

שמו של חשוד-מעילות-הייבוא למדן עתיד לחזור שוב לחישות. לאחר השתקת עיסקות הבדים והחרסיה שלו. הפעם עלולות להת-פרסם פעולות שונות של למדן הקשורות בתפקידו כיושב-ראש הנהלת בטאון הפרוגרסיביים זמנים. בתוך המפלגה הפרוגרסיבית הושמעו האשמות חמורות כי למדן ניצל תפקידו זה לטובתו, לרינת המפלגה.

ייתכן מאד כי דויד בהרל, גזבר הסוכנות שהתפטר על רקע מפוקפק, יתבקש לחזור בין סוגי ההטבות השונות שהוכתחו לו. בהרל הסכים בשעתו להתפטר לאחר שהובטחו לו פיצויים בסך 25 אלף ל"ג, פנסיה בסך 250 ל"ג לחודש ונוסף על כך נמסר לו זכיון בלעדי על כל המשפטים של מחלקות מסוימות בסוכנות. עליידי משפטים אלה קיווה בהרל, שהתכונן להעבירם למשרד עורך-הדיון מיכה כספי, להרוויח 30 אלף ל"ג לשנה. עתה ייתכן שהנהלת הסוכנות תחליט לאלץ את בהרל לחזור בין השניים. לעומת זאת ירוש בהרל 10 אלפים ל"ג נוספות כדמי חופשות אשר לא ניצל אותן, לדבריו, במשך 30 שנות עבודתו.

בוערות שחייב היה להסדירן מייד. בפרקליטות המחוז הוכן תיק נגד מזייסי כרטיסיי הקולנוע (ראה עמודים 11-10) חושי ופרייז לייך; פריילייך עמד כמורכז במשפט בענייני שוחד שקיבל לכאורה; שריידי המרד ה' מחרואי טרם דוכאו כליל; אחדות העבודה ומפ"ם תבעו סמכיות רחבות יותר תמורת מתן שמן לקואליציה עם אדם שהואשם כה חמורות. כדרכו פתר חושי בעיה כעיה בפני עצמה, נהר מלהיכנס לקרב בשתי חזיתות יחד.

ד"ר לנדאו קיבל הוראה. הבעייה הדחופה ביותר הייתה פרשת הכרטיסים ה' מזייסיים. ענייני זה הועבר לטיפולו של משה

שהומצא רק בשנה האחרונה. אמילו הצבא הצרפתי עצמו טרם קיבל טאנקים אלה. ה' הזמנות הישראליות מטופקות כעבור שלושה חדשים, בעוד שהצבא הצרפתי נאלץ לחכות שלושה רבעי שנה. הוא הדין לגבי התותחים הצרפתיים, אותם מקבלת ישראל לפני ה' צבא הצרפתי.

צרפת מוכרת לישראל גם את מטוסיהסילון מסוג מיסטר 5, מטוס הקרב המהיר ביותר הנבנה על אדמת אירופה. המגיע למהירות עליוקלית גם בטיסה מאוונת.

לא סחות אדיבים מן הצרפתים הם הבלגים. לדברי העתון הגרמני, הזמינה ישראל תחילה

השתתף בבניית גרטיגארט*, ריכז את ענף הפלחה במשק. סיפור אוסייני: לאחר הקרב הראשון עם המצרים אחרי הקמת המדינה, ציוה חכטל, או מפקד עמדה במשק, לאסוף את נשק ההרוגים המצריים. בעזרת נשק זה הגנו בני המשק למחרת היום על ביתם.

בסחון נשק, נשק תרדוף!

אין דבר בעולם אשר הגרמנים מתעניינים בו כמו בנשק. כל עוד אין להם נשק משלהם, מופנית התעניינות זו, בלית ברירה, לנשקו של הוולת. בשבוע שעבר פירסם שבועון

קול הכביש, ניתך עלינו לפתע, מן המארב, מטר יריות מנשק אוטומטי, וכן הושלכו רימוניידי. שולק המשיך לנסוע, למרות מטר היריות, ואני השתטחתי מיד והתחלתי לענות באש.

אז השתתקו התוקפים ולא הוסיפו לירות. אך חכטל כבר היה נקוב כדורים וכגוסו גם רסיסי הפצצות. בכל זאת המשיך לנהוג ב' גיפס עוד כ-200 מטר ושאל אותי: "הנפ' געת?" עניתי שלא, ושאלתי אותו אם הוא נפגע. "לא", ענה שולק.

"לא נפגעתי!" נראה שחכטל לא הרגיש כלל שנפצע. הכדור הראשון הבקיע

הובאו ארצה ע"י חברי ועדת החקירה שביקרו בבולגריה

Photo No. 25 Inner part of inner right wing with tank area burned out. Two holes at arrow

Photo No. 27 Part of Empennage

הכנף הימנית, החיצים מראים על נקבים שהציתו את הדלק.

Photo No. 10 Undercarriage with wheels in retracted position in view

על זנב המטוס דגל ישראל ומספר המטוס. כותרת הדי"ה. גלגלי המטוס צפים בנהר, מקופלים כבשעת הטיסה.

פלימן, מנהל קרן ראש העיר והשני ברשימת נבחרים מפא"י לעירייה אחרי חושי. פלימן, התובע לעצמו סגנות ראשונה בעירייה (במ' קום נוסבאום המפ"מי) ומתכוון לעזוב את עבודתו בחברת החשמל, נסע לצורך זה לתל-אביב, ואם כי נסע כשהוא מאוד עצבני, חזר וחיוך על פניו.

ימים מעטים לאחר מכן קיבל ד"ר מיכאל לנדאו, הממונה הארצי על מס'בולים במשרד האוצר, הוראה שלא להגיש משפט בענייני הכרטיסים המזוייפים. לנדאו הקפדן, המח' מיר מאוד בכל הנוגע לכרטיסיי-קולנוע, נא לץ למשוך ידו מפרשה שגולה מהאוצר כאלף ושלוש מאות ליי. בפרקליטות המחוז נמשי כה, אמנם, הכנת התיק, ובמחלקתו של פרייז לייך המשליכה העירייה בחקירות בין הפקידים, כדי לערוך את כתב-ההגנה. אולם היה ברור כי הפרשה, במידה שהיא נוגעת לחושי, חוסלה.

צרפתי נדרש לעבור. הגחלים ה' העוממות של המרד זכו אף הן לטיפול.

7000 רובים בלגיים, מסוג פ"ג, הוסיפה הוד מנה שניה של 14.600 רובים. **עקידה ברגל לפראג.** אולם גם הערבים אינם טומנים את דולריהם בצלחת. עיקר ה' מנותיהם מכוונות אל ספרד הידידותית, שכר' שרהייצור שלה מוגבל למדי.

בינתיים הוקם בדמשק מטה משותף לרכי' שת נשק מטעם מצריים, סוריה, סעודיה ו' הירדן. אחד עשר שליחים של מטה זה עלו לא מכבר ברגל למטוס שהובילם לא למכה, אלא לפראג. כיסיהם היו גדושים. לפי הערכת הגרמנים, תרמו מדינות הנפט הערביות בלבד לקופת הנשק המשותפת 100 מיליון דולר. אולם הקצינים הערביים עצובים מאד. האס' סקה הצ'כית תגיע אליהם רק בשנה הבאה — ועד אז תוביל ישראל, לדעת הגרמנים, ב' ראש המירוץ.

חיפה הכנופייה מתארגנת מחדש

לאחר שעבר בהצלחה את מערכת הבחיי רות נותרו לאבא חושי עוד כמה בעיות

גרמני נפוץ, סקירה ממצה על מרוץ הזיון ב' מרחב. המסקנה: בנסיגות לקטוף את ה' נשק מעץ הייצור העולמי, ידה של ישראל עודנה על העליונה. מספר השבועון: "קניות הנשק של יש' רא ההחלו בפברואר. ארבע וועדות של ה' וורמאכט הישראל הגיעו לצרפת, הזמינו מיד הזמנות בסכומים שעוררו סליאה כללית. "תמורת ציוד אלקטרוני, כולל מכשירי מכ"ם, שילמו כ-3.7 מיליון דולר. הזמנות אחרות: טאנקים (15 מיליון דולר), תותחים נגד מטוסים, תותחי חיל-רגלים, כמויות גדו' לות של תחמושת לתותחים ופצצות נא' טאלס...".

שרות מיוחד לקוח. לדברי הגר' מנים זכתה ישראל ליחס מיוחד מאד מצר' פת. שיש לה חשבונות משלה עם הערבים. "הטאנקים הניתנים לישראל הם דגם חדש,

* גוד'התיל בנבול הצפוני נגד חזירת לוחמים ערביים במאורעות 1936, שנקראה על שם בעל-הרעיון האנגלי.
** מכ"ם — מגלה כוון ומהירות, דאדאר.
*** פצצות המורכבות מחומר מתלקח ו' ביק, משמש להשמדת בני-אדם מן האויר.

את זנוגית השמשה הקומית וחדר לחזהו. כדור שני נכנס מצד ימין, פילח את ראותי, יצא משמאל. "כעבור דקות מספר איבד את השליטה על ההגה, וכששאלתי אותו מה אי' רע, ענה כי הצמיגים נוקבו כנראה.

"כשירד הגיפס מן הכביש והתהפך, יצאנו והתחלנו להתקדם בריצה אל עבר משק ארז. אך עברנו 20 מטר בלבד. אני לא נפגעתי, אם כי גם מושבי בגיפס נוקב כדורים. רא' תי כי חכטל מתחיל לפגר ושאלתי לפשר הדבר. הוא ענה שאפסו כוחותיו.

באותו רגע הגיעו למקום אנשים מארו, שיצאו לשמע היריות. נלקחנו מיד ליד-מרד' כי" וחסל הוכנס למרפאה והיה עדיין ב' הכרה מלאה. הוא הספיק לקרוא לאשתו, רגינה, שבאה אליו מיד והיתה לידו. הרופא נתן לו עירוי דם, אך כעבור 10 דקות מת בן ה' 40. אשתו ובנותיו נשלחו לנתניה.

נשק ההרוגים. שתי כנותיו של שולק חכטל, אירית (12) ורחל (5), עוד ישמעו סיפורים רבים על אביהן, בן גאליציה ש'

חושיו פקד, פרייליך מעל

נא להכיר, הדמויות העיקריות בפרשת חקירתו של מר זכריה פרייליך:

זכריה פרייליך בכבודו ובעצמו: מנהל המה"לקה המשולבת לרשימות ומסיעקיפין, בעל משכורת נטו של 240 ל"י לחודש, פרט לשמונים ל"י שהוא מקבל להחזקת מכונית האוסטין שלו. בעל דירה בת ארבעה חדרים, בה התקין חימום מרכזי מיוחד וריהוט ריהוט מהודר, כולל פריג'ידר, בישול על גאז, שני מקלטי רדיו ומכונת כביסה. לפני שנה שוטט קצת באירופה בלוחית אשתו (בשמונה ארצות), בעוד בתו הגימנוסטית ובנו שבגן, חיים מהמשכורת ששלמה לו העירייה גם בהיעדרו. משמש מקשר עם החברות השונות (ארטיק, פומזון, עצמון) שיחסייהן עם עיריית חיפה הדוקים יותר מהמקובל. שימש גובר וועד עובדי העירייה שלפני המרד, הוועד שכספו ורכושו נחמסו ונגנבו. בספרי ארגון בעלי חברת הארחה בחיפה רשום סכום כסף מסויים אשר ניתן לו אין יודע על מה.

הוועדה ליחסי ציבור של עיריית חיפה: מוסד שנוצר, תחילה, כדי לברר תלונות בין עובדי העירייה לבין עצמם, אך תחת ידו של חושי הפך לאחד ממכשירי משטרו. לפני הוועדה מובאות תלונות על עובדים, גם אם הן פליליות, במקרה שהעובד אינו רצוי לאבא חושי, כמקרהו של מנהל מחלקת הנקיון מתתיהו מרקל, מוצאת הוועדה שיש לפטר אותו. לאחר מכן, כמקרה מרקל, מגיש העובד ערעור לבית דין המדינה וזוכה. אם החשוד הוא מאנשי חושי, אין הוועדה ממליצה לפטר, כמקרהו של זכריה פרייליך, גם אם ההאשמות הן פליליות מובהקות, אף אינה מעבירה את החומר לפרקליטות המחוז או למבקר המדינה, אלא ממליצה לפטר את האנשים המפריעים לו במעלותיו.

יעקב חושי יו"ר הוועדה ליחסי ציבור: אחיו של העיר ובעצמו חבר מועצת העירייה. יו"ר וועד עובדי חברת החשמל בחיפה ואיש מפא"י, לוחט, נשאר בתפקיד יו"ר וועדת החקירה גם לאחר שחקירת פרייליך הפכה לחקירה נגד אבא חושי. אמר לפרייליך בשעת ישיבת הוועדה: "אנחנו נמחק מה"פרוטוקול כל מה שלא ימצא חן בעיניך".

יוסף קושניר, חבר הוועדה: עורך דין, נציג מפ"ם בעירייה בימי החקירה, אשר איבד מקומו לאחר הבחירות. סייע ל"יעקב חושי עד סמוך לבחירות, ואז נתעורר מצפוניו ובמסיבת עיתונאים האשים את אבא חושי וזכריה פרייליך בעבירות על החוק.

צבי צימרמן, חבר הוועדה: עורך דין, נציג הצ"כ בישיבות הוועדה, הש"תל בעיקר למנוע זיוף הפרוטוקולים, ובי סיכומו השתדל למנוע את סילוק הישרים מעבודתם. מסר את החומר שבידו לפרקליט המחוז, דבר שהביא לסתימת תיק פלילי.

יעקב צרפתי: סגנו של פרייליך. אדם שביקש לחיות במנוחה, אך נדחק בכוח למרכז החקירות, גילה מה שידע, סיבך על ידיך את פרייליך ואבא חושי ברשת ללא מוצא, ועל כך המליץ יעקב חושי לפטר. התקומם נגד חושי, היה ממעוררי המרד ונש"אר במריו גם לאחר שהמנהיגים מחרו וטיאנו נשברו.

ראובן מלך: חותנו של פרייליך, בעל מוסך בחיפה ובאיכותו בארץ של מר פונימן, קרוב שלו ושל פרייליך שהשקיע מטבע זר בקולנוע עצמון החיפאי.

חיים ווייסברגר: אחד השותפים החשובים של קולנוע עצמון ומאשימו של פרייליך בקבלת שוחד חודשי בן מאתיים ל"י מהקולנוע.

מכתבו של ז. פרייליך

ביום 5.11.54 כתב מר פרייליך מכתב ל"וועדה ליחסי ציבור של עיריית חיפה, בו התלונן: "בחזרי לעבודתי (לאחר נסיעתו לח"ל) נודע לי... על השמצה וריגון נגדי... הסתבר שאחד משותפי קולנוע עצמון, מר חיים ווייסברגר, התבטא בהזדמנויות שונות כאילו אינני בסדר ואף אמר במישרין... ש"הנני מקבל מקולנוע עצמון 200 ל"י לחודש. הנני מודיע ומצהיר שבאם נאמר דבר כזה, בשקר שפל יסודו."

"פניתי לעורך דין יעקב סלומון (עורך דין קבוע של אנשי חושי) וביקשתיו להגיש תביעה משפטית על הוצאת שם רע... אך מר סלומון הודיעני שעלי להמציא לפחות שני עדים אשר שמעו זאת מפיו של מר ווייסברגר, לצערי ישנו רק עד אחד החבר

זכריה פרייליך נעלב כשאמרו עליו שהוא מקבל שוחד. הן בפני ועדת חקירה פנימית. הוא סמך על כשרון המשמש החושי. אולם אפילו בחושיסטאן התהפכה הקערה העכורה מפרסמת בעמודים אלה את פרטי הפרשה העומדת להת

סכון של כעשרה — שנים עשר אלף ל"י, סכנה העלולה לעלות בחיי כמה אנשים.

הפנייה אל יוסף צרפתי

יומיים לאחר פנייתו של פרייליך לוועדה, נתכנס ועד פקדי עיריית חיפה לשיבה, בה הועלתה על סדר היום בעיית פרייליך. הוועד, בו ישבו מי שנעשו אחראים ראשי המרד: מחרו, טיאנו ותומס ויניו, לא הבינו מה מתרחש סביבו. התלונה העיקרית בוועד הופנתה נגד יוסף צרפתי, סגן פרייליך, אשר מזה כמה זמן לא איפשר לו פרייליך לגשת ל"עבודה. צרפתי פנה לעורך דין חיפאי ומסר לו יפוי כוח לנקוט צעדים משפטיים נגד העירייה ונגד פרייליך, על מנת להחזירו ל"עבודה. הוועד לא הבינו את המתרחש, אולם חושי ופרייליך, הבינו, הם ידעו, כי בידי צרפתי מצוי תומרה האשמה רב נגד פרייליך, ועל כן הכרחי להיפטר ממנו. הוועד הוסת נגד צרפתי "המסתיר את מה שהוא יודע" וביום 8.11.54 פנה הוועד במכתב אולטימטי טיבי, בו הודיע, כי אם לא יבטל צרפתי תוך 24 שעות את יפוי הכוח לעורך הדין ולא ימשיך למסור לוועד את החומר שב"ידו נגד פרייליך, יפסיק הוועד להילחם עכ"ר ויניח לחושי לפטר.

צרפתי לא רצה להיכנס לפרשת פרייליך ואף ידע, כי מסירת החומר תביא להשמדה מיידית של ההוכחות. אולם, כמפא"יניק נאמן, גילה נכונות "להמשיך למסור את ה"חומר" בפני הוועדה הפנימית של מפא"י, אשר ביררה את הפרשה ואשר ישבו בה חברי ועדה הפקידים (רוזן, טיאנו, מחרו) כי משפטים בלבד. מכל מקום, סיכם צרפתי, הוא מוכן לדון עם הוועד על כל הפרשה. מששמע אבא חושי על המכתב, הודיע, כי יש לפטר מייד את צרפתי, בשל סירובו ל"היענות לאולטימטום. מוכיח וועד העובדים, פקיד תמים בשם שלום מחרו, השיב, כי לדעתו גילה צרפתי היענות בנקודה העיקרית: נכונות לבירור הפרשה. אולם חושי, שקצרה לו העת עד לשיבה הראשונה של הוועדה ליחסי ציבור דרש פיתרון במקום. מחרו התנגד וחושי קרא אליו, כי נראה שגם אותו היה צורך לפטר.

ישיבותיה הראשונות של הוועדה

ביום 22.11.54 נתכנסה הוועדה ליחסי ציבור לישיבתה הראשונה, לדין בנושא: תלונת מר פרייליך על ההשמצות נגדו. בוועדה, שהרכבה פוליטי, הובטח רוב של שניים (חושי, קושניר) נגד אחד (צימרמן) לקואליציה. אולם גם האופוזיציונר בוועדה היה אדם מלא אמונה בכנות כוונותיו של אבא חושי. בניגוד לארכיטקט גדעון קמינקא, נציגה בעל העקרונות של המפלגה הפרוגרסיבית, אשר נקט מזה שנים עמדה אופוזיציונית ברורה לשיטות האנטי ציבוריות של ראש העיר, היה עורך הדין צבי צימרמן אדם גמיש יותר, מוכן לקבל את מעשי ראש העיר, גם כשנגדו את החוק, מתוך הנחה שכונתו טובה היא. היה צורך בעשרים וחמש ישיבות, שארכו כמאה שעות ונמשכו שמונה חודשים, והבן נחקרו, כשמונים איש, כדי שניציג הצ"כ יגיע להכרה, כי עיריית חיפה הפכה מכלי שהוא וחבריו ינקפו אצבע נגד זאת, לק"שחתות, נשלט בידי קבוצת מטילי טרור ומחופה מלמעלה בתריסר גינות ציבוריות.

בניגוד לקמינקא שטען, כי עצם הבאת האשמות פליליות בפני הוועדה ולא בפני המוסדות הממלכתיים המוסמכים, מנוגדת לחוק, היתה גישתו של האופוזיציונר בוועדה

שלום טיאנו ודבר זה אינו מספיק להגשת התביעה.

"מתוך הנסיבות הנ"ל הנני לבקשכם להביא את הבעייה לדין דחוף בוועדה ליחסי ציבור על מנת שלא ימשך הדבר הגורם לי נזק רב וצער נפשי ללא גבול."

למכתב זה יש להעיר את ההערות הבאות:

• עורך דינו הקבוע של פרייליך הוא עמחי ברנבלום. הפנייה לעורך דין סלומון תמוהה, על כן, אולם ברורה ליודעים כי מר סלומון קשור קשרים הדוקים אל כל אנשי חושי.

• לא נכון, כי שלום טיאנו היה עד יחיד. כאשר ניגשו חברי ועד עובדי העירייה היו"ר חושי ואין רזון והמורדים (לאחר מכן) שלום מחרו ושלום טיאנו עם פרייליך אל ווייסברגר, צעק ווייסברגר אל פרייליך: "אתה בקשי שניק אתה". פרייליך הרים ידו על ווייסברגר, פרץ ריב ומחרו וטיאנו הפרידו בין השניים. רק לאחר מכן נכנס ווייסברגר עם טיאנו למשרד הקולנוע ושם חזר על ה"אשמתו, תוך ציון גודל השוחד (200 ל"י לחודש). כמו כן, סיפר ווייסברגר על הפרשת לסגן פרייליך, צרפתי, למזכיר העיר משה רופא, ולמר יעקב חושי.

• ידידי פרייליך בעירייה יעצוהו שלא לפנות לוועדה, אך הוא אמר: "אני אנמור שם את העניין בשבועיים". כיווד, נמשכה החקירה שמונה חודשים.

יחסנותו של קולנוע עצמון

ישנם בחיפה כמה מוסדות המקורבים ל"חושי ואנשיו, אם בגלוי ואם בסתר ואם גם בגלוי וגם בסתר. אחד מהם הוא חוף הכרמל, שעם מנהליו נמנה עורך דין י. סלומון, אחר הוא חברת המדונות, אחרים הם פומזון, ארי טיק, הלונה פארק החיפאי, ואחרון אחרון חביב — קולנוע עצמון.

קולנוע עצמון קיבל רשיון להתקין 580 מקומות ישיבה ואף נתחייב לקנות מגרשי חנייה מתאים ליד הקולנוע. תחת זאת שיל"מו בעליה קולנוע, לפי עדותו של חיים חיס"ברגר עצמו, סך של שנים עשר אלף ל"י ל"אחת מקרנותיו של חושי ותמורת זאת בוטלה התביעה להקמת מגרשי חנייה ונפתח יחס אוהד לקולנוע.

בעליה קולנוע לא אחרו לנצל יחס זה, הגדילו את מספר מקומות הישיבה ל"932, מבלי לקבל כל רשיון לכך. הבנייה, שהות"אמה למספר המקומות המוגדל, לא הותאמה, כנראה, לדרישות הארכיטקטורה והתקרה האקוסטית (שמתחת לגג) התמוטטה ונפלה כאמצע הבנייה. בתאריך 15.3.53 הביא משרד מהנדסי העיר את בעיית הקולנוע לפני הווע"ד לחקון העיר, שם הועלתה לדיון הסכנה הצפויה לקהל מהעובדה שלמרות הגדלת ה"מקומות ביותר מ"60%, לא הוגדל מספר היציאות. בעליה קולנוע הציעו, איפוא, ב"תאם לדרישת המשטרה, להקים שתי יציאות נוספות, אלא שציאות אלו היו צריכות להיבנות על שטח החורג מתחום ה"בנייה המתה. הוועדה אישרה "בניית שני דררי מדרגות נוספים במרווחים הצדדיים עד לגבולות השכנים", תוספת שטח השונה אל"פי ל"י.

ברגע האחרון ממש הוסיף הקולנוע עוד כמה עשרות מקומות ישיבה, הגיע לכאלף מקומות, כלומר, לתוספת של כ"75% ל"רשיון, אף על פי כן לא הקים את שני הדר"י המדרגות המובטחים, אלא רק אחד, חר

הוועדה משמשה

תתקש לברר את ההאשמות ועל פחד העדים מפני מוגונו ל פי. מערכת, "העולם הזה" ר, כביכול. בפני בית משפט.

נוחה מאד לראשהי. רק תכניו של פרייליך עצמו, אשר בהסתבכו החלים לסקר גם את אבא חושי, כדי לאלצו להגן על שותפו, ורק עזרוהו של צרפתי, שבמרוצת החקירות הפך מעד לתובע ואף לטעין שופט-חוקר, למרות הסיכון שנסתכן בו, רק אלה פקחו את עיני הנוגעים בדבר ואיפשרו לברר, ולו חלקית משהו ממעשיה של אחת בלבד מן החקירות, מוכות-המעילות של עיריית-הי-טור.

הנקודה החשובה ביותר בשלב זה היא, כי מכתבו של זכריה פרייליך להודעה, בו ביקש לפתוח בחקירה, נכתב, אמנם, בחמישה בנובמבר, אולם הוא נמסר למזכירו הסכני של הוועד פקידיה-העירייה, מר אביבי, עם הוראה ברורה שלא לפתחו. רק לאחר ש" סבלה מאד לאותו חודש הביע אל הוועד מכתבו של צרפתי, בו הביע נכונות למי סור את הידוע לו, ולאחר שחושי נוכח, כי לא יצליח לפטר את צרפתי היודע יותר מדי, הועברה הידיעה על כך לפרייליך ורק ב" חמישה-עשר בחודש נפתח מכתב פרייליך ונמסר להודעה ליחס-ציבור. יו"ף-תארכים, כאשר נראה להלן, הוא אחד מדרכיה-העלמה המקובלות ביותר בעיריית-הי-טור.

מדוע לא נתבע ווייסברגר לדין?

כשיבה הראשונה סיפור חבריה-הוועדה כי צד מסר להם ווייסברגר על פרשת השוחד. "מר ווייסברגר" סיפר טיאנו, "טען בפני שזכריה (פרייליך) מקבל סך של 200 ל"י כל חודש באמצעות חותנו מר מלץ אשר מוסר אותם לפרייליך."

קושניר, עורך-דין במקצועו ואיש-הגיון מטעו, אמר, איפוא: "לפרייליך יש מספיק עדויות, כדי להגיש משפט פלילי" (נגד מש" מציו), אולם פרייליך, משום מה, העדיף

פרבשטיין. משוקרא פרבשטיין להעיד, אמר תחילה, כי "אם אמר מי שאמר (ספרייליך) מקבל שוחד מעצמו, אז הוא שיקר." עורך-דין קושניר, אשר בשלב זה לא נחצה החקר רה בעיקר בזכותו, לחץ, שאל את העד האם שוחח עם המאשים ווייסברגר, שותפו ל קולנוע, והאם שמע מפיו כי האשים את פרייליך. על כך השיב העד: "אם ווייסברגר אמר, אזי הוא אמר דבר אחר." משנלחץ שוב, נשאל אם שוחח עם ווייסברגר לאחר פגישתו של האחרון עם הוועד, השיב פרבשטיין ב" שלילה, טען, כי בכלל לא דיבר עם שותפי-הקולנוע על גושא זה שאודותיו רינגה כל העיר, ושאל האם העניין הזה, ומאו ווייסבר-פקידים דיבורים והתלחשויות."

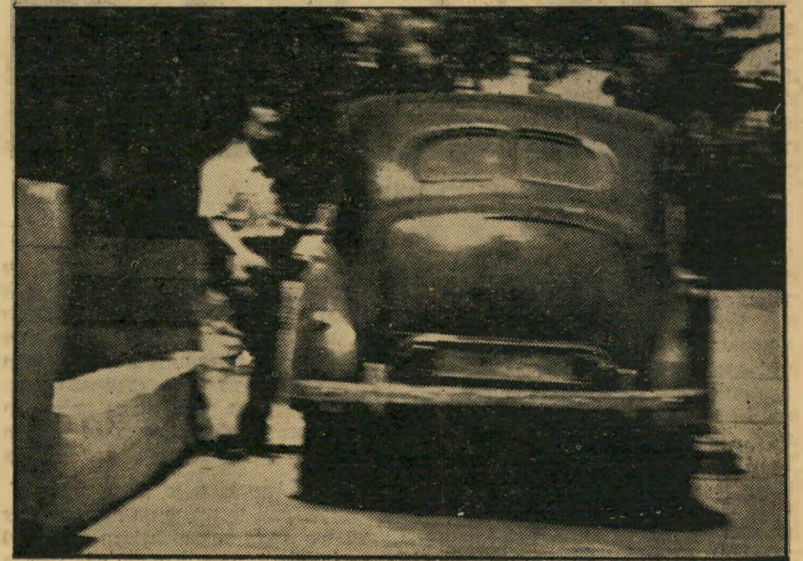
כאן כלחה סבלנותו של קושניר ובהרימו את קולו, קרא אל העד: "אנו מעוניינים לשמור על טוהר-המידות של עובדי-העירייה ואתם חייבים לעזור לנו. מדוע אתם מתחמרים?"

ואז פתח פרבשטיין את פיו לראשונה, וכי נסיון אחרון להגן על פרייליך, סיבך אותו עוד יותר, גילה פרשה מורה של העברת רשיון-לקולנוע (קולנוע מאי) מידי קבוצת חיילים משוחררים לידיו של אדם פרטי, פרשה בה היה מעורב פרייליך. "הקבוצה סבלה מאד בגלל העניין הזה, ומאו ווייסבר-גר (אחד החיילים המשוחררים) רוחש טינה לפרייליך." בטינה זאת ביקש פרבשטיין ל" הסביר את כל המתרחש.

עתה, ניתנה הרשות לפרייליך לחקור את פרבשטיין. ראשית-מעשה ביקש להוכיח, כי העברת הרשיון של קולנוע מאי לידים פר-טיות לא זיכתה אותו במאומה. "האם אתם חשבתם, שאל בטון תקיף, "שאני קיבלתי טובת-הנאה מהעניין הזה?" ומר פרבשטיין השיב בטון נמוך: "אינני מוכן לענות על זה..."

מדוע נמסר פרייליך ל"עצמו"?

ככל שהירבה פרייליך ללחוץ על פרבשטיין, כך החלה האמת צפה ועולה, אף כי לא ב" רצון גילה אותה העד, אלא טיפין טיפין. נת ברר, כי לדעת הנהלת עצמון הפריע להם פרייליך בקבלת רשיון-קבוע, בטרם יכניסו שיפורים שונים לקולנוע, כיוון שקרובה, מר פוגימן, קיבל מספר מגיות מסויים ולא היה

רכב חושאי ופרשו. זכריה פרייליך, נמלט מפני צלם העולם הזה לעבר מכוניתו הפרטית. החזקת מכוניתו הפרטית אינה עולה לפרייליך בכסף רב, היא מוחזקת בכספי העירייה.

את הוועדה על-פני בית-המשפט. שנה, כמעט, עתיה עוד לעבור עד שיוחלט עלידי הוועד, דה, להעדיף דוקא את בית-המשפט.

לישיבתה השנייה של הוועדה, בשלישי ב" צמבר, נקראו כעדים כמה מבעלי קול-נוע עצמון, אחד השותפים, שטיינגבל, טען, כי אינו יודע כלל מה מתרחש בקולנוע. שר תף אחר, מר סיד, אמר כי בכל העניינים הקשורים בעירייה מטפל השותף השלישי מר

חייב להשתתף בשיפורים, כך שהכנסת ה" שיפורים היתה מעלה את הכנסותיו, מבלי שיאלץ להשקיע אף פרוטה נוספת אחת.

לאחר האשמה זו ההלה החקירה דועכת מחדש. צימרמן החל נכנס לחקירה, קיבל תשובה מהעד, כי "מחלקת-הרשיונות של העירייה (מחלקת פרייליך) היא מאה אחוז." כן נתברר, כי הנהלת קולנוע עצמון היתה מקבלת תוך שעות ספורות ידיעות מלאות

המוזר, המועד והגנב. צילום זה מראה את שלום טיאנו (ימין) שעמד, מאוחר יותר, בראש "מרד גיטו חיפה" נגד אבא חושי. לינו: זכריה פרייליך וגונב כספי ועד הטובדים שלמה שפיצר.

פרוטות לממשלה וחמישים לעירייה. ההיטל על הכרטיס בן ה-400 גדול ב-140 פרוטה ב" היטל-על כרטיס-החילי. בעלי עצמון לקחו א"י פוא, כרטיסי-חיל, החתימו את שם-הקולנוע על המחיר, כדי לטשטשו, מכרו אותם ב-400 פרוטה ובדרך זו הוגו את הממשלה והעירייה בסך 140 פרוטה לכרטיס. אם מכרו מדי חודש עשרת אלפים כרטיסים כאלה, הרי שהרווחו רווח נקי והוגן של 1400 ל"י, ואם לזה נתנו לפרייליך, אשר העלים עין מכך, רק 200 ל"י לחודש, צדק צרפתי באמרו, כי פרייליך טיפש.

והרי הסיפור, כפי שנמסר לוועדה בלשונו של צרפתי: "מר פכר נכנס לקולנוע עלידי השער ואם כי הכרטיס שקנה ב-400 פרוטה היה כרטיס-חיל, הסדרן לא העיר דבר. מר פכר נכנס לאולם וגם שם הסדרן לא העיר דבר. הוא התחיל להחרים כרטיסים וגם רשם את שמות האנשים שקלו אותם. פכר כתב דו"ח, אני מקוה שהדו"ח עוד ישנה."

...שקיבל רק 200 לחודש

"כשראי בעלי-הקולנוע את פכר מחר מ" טיסיס התחילו לכבות את האיר-זה-התחילו ב" סרט. היו צעקות בין פכר לווייסברגר. פכר נכנס בסוף לקופה ונוכח לדעת שבכלל לא היו להם כרטיסים במחיר 400 פרוטה (כל"י) מר כל הכרטיסים שמכרו ב-400 היו בני 200 פרוטה). מר פכר מסר את כל הפרטים הללו, אני התחלתי לטפל בעניין ולהגיש מש" פט נגדם. הודעתי למר זכריה פרייליך וחוא אמר שהוא מוכרח להראות את הדבר לראש העירייה. פרייליך הודיע לי שהוא מסר את העניין לד"ר לנדאו מהממשלה. אני ערערת על זאת ודרשתי שגם אנחנו נגיש משפט נגדם, אך לא נענית. העירייה לא הגישה מר נגדם אף תלונה והתיק נגנו עלידי מר פרייליך."

"לאחר זמן", המשיך צרפתי בעדותו, "פרץ סכסוך בין ווייסברגר ופרייליך. מר פרבשטיין תפש אותי ושאל מה דעתי על כל העניין. עניתי לו שבעלי-הקולנוע יצאו בחסד (אז נק" 500 ע"י ד"ר לנדאו ב-450 ל"י) והודעתי שמלץ אמר לי, כי כל העניין מסודר על-ידי ווייסברגר ופרבשטיין."

פרבשטיין היה נדהם ונגרו וטען שפרייליך ידע מכל העניין הזה ואמר: "פרייליך הודיע לנו תמיד מתי שתיהו ביקורת ותמיד הת" כווננו לזה. וחוא היה מקבל את חלקו. עובי דה שלא תפשתם אותו אף פעם ורק כאשר פעלתם בלי ידיעת פרייליך, נתפשתו." על-כן לא התפלאתי, כאשר ווייסברגר אמר לי שפרייליך מקבל תשלום חדשי של 200

ביצד הסתעפו ההאשמות נגד פרייליך? ביצד זייפו חושאי ופרשו ל"י 14,000 כרטיסי-קולנוע? מי שי-נה תאריכי מסמכים, כדי לטהר את אבא חושי? — על כך ועל יותר מכך, בפרק השני שיופיע בגליון הבא.

על כל מה שהוחלט בהנהלת-העירייה אודות הקולנוע. נמסר גם משהו בדבר גילויים של פקח שנוכח, כי הקולנוע מוכר כרטיסים ב" מחיר גבוה מהרשום עליהם ושלל בכך מ" הממשלה (והעירייה) מסים. על כך נקנס הקולנוע על-ידי ד"ר מיכאל לנדאו, הממונה על מסים אלה באוצר, בארבע מאות וחמישים ל"י ופרבשטיין שלמן בטענו: "לא רציתי להופיע בבית-משפט."

כח נוח היה מצבו של פרייליך בוועדה, כה בטוח חש עצמו, עד כי החלים להומין כעד את סגנו צרפתי, האיש שלא רצה להכ" ניס ראשו לפרשה, האיש היחיד שיכול היה לגלות את האמת על פרייליך. רק שחצן כפרייליך, בעירייה כעיריית-חושי, לא היה מסתפק בעדויות בעל-עצמון שהכחישו את מתן-השוחד. לא, פרייליך לא אמר די, הוא רצה למנוע כל ריגון, להשתק כל לחישה, לצאת מטוהר מכל רבב.

צרפתי עודה על הזריה

הופעתו של צרפתי בוועדה תחילתה בקול צעות חלושה. צרפתי ניסה להשתמש, מדבריו נשמע ברור, כי אינו רוחש אמון לוועדה וכי ידוע לו בדיוק מה הובטח לכל אחד ואחד מפקידי-העירייה שנקרא להעיד. יעקב חושי קפץ על המציאה, הודיע לצרפתי, כי אינו חייב לענות לשאלות — "אנו לא נכריח אותך." ברגע זה עלולה היתה להבתיים עדות צרפתי, אלא שצימרמן, אשר ביקש להבין מה מתרחש סביב פרייליך, פנה לצרפתי, ביקשו למסור עדות בשקט, ללא עקיבות. צרפתי המשיך להתגונן. צימרמן המשיך ב" בידוריו, ישאל ישירות: "אתה טוען שווייס-ברגר אמר, כי פרייליך מקבל 200 ל"י ל" חודש, האם אתה מוכן להישבע על כך?" "כן," השיב צרפתי.

"מדוע אנשי-הקולנוע נותנים 200 ל"י ל" חודש לפרייליך?" שאל צימרמן. וצרפתי צחק: "מפני שפרייליך טיפש, מה שהוא עושה בשבילם שוה הרבה יותר."

"הרגשנו", סיפר צרפתי, "שקולנוע עצמון לא בסדר. שלחנו תמיד ביקורת לפי הוראות פרייליך ולא מצאנו דבר שאינו בסדר. פעם סיפר לי פקיד עירייה, משה אילן, כי היה שם בהצגה יומית, לקחו ממנו 400 פרוטה ונתנו לו כרטיס של 200 פרוטה. התעורר בי חשד, אך לא אמרתי זאת לאף אחד. קראתי תלפקוד מחלקתי פכר ובקשתיו לעמוד ב" תור ולקנות כרטיס. פכר חזר על סיפורו של אילן, הם החתימו את שם הקולנוע לא במקום המיועד, אלא על המחיר. הוא המציא לי כרטיסים, בדקתי ומצאתי שזה נכון."

כמה היה שוה פרייליך...

לביאור הפרשה יש להזכיר, כי בהצגות יומיות בחיפה קיים כרטיס אחיד במחיר 400 פרוטה, ממנו משלמים 100 פרוטה היטל-עניינים לממשלה ומאה פרוטה לעירייה. כרטיסי-חיליים להצגות יומיות מחירם רק 200 פרוטה ומהם משלמים רק עשר

מפלגות

"אל תצביעו א"

כשנפתחו הקלפיות בחיפה, ונתברר, כי אבא חושי זכה למספר קולות גדול במשהו ממספר הקולות שזכתה בו מפא"י בבחירות ל-כנסת, לא נראה הדבר מוזר במיוחד. גם רוקח, קריניצי ובן-דב"ר זכו למספר קולות גדול, וגדול הרבה משקיבלה מפלגתם הש"ר. קצת היחידים שתמחו היו אנשי מזכירות מפא"י בחיפה.

משום מה לא נראה להם הגיוני המקום בו זכה חושי לעדף קולותיו. מוכיר מפא"י ב"י חיפה. נתן להב, התכונן זה מכבר לצמצם את שליטתו המוחלטת של חושי בעיר ואת עצמאותו המופרזת.

בהשראת המרכז התלאביבי, פתח, איסוא, בחקירה חשאית. רק לאחר בדיקה ודרישה ממושכת נתגלה סודם של הקולות העודפים: כשלוש מאות מנאמני חושי בחיפה קיבלו הר"ר מפורשת לשלשל א' לבחירות העירוניות, לא להצביע א' בבחירות לכנסת.

סכסוכים

התפילה: הוכנסת

זו היתה החלטתם של מתפללי בית הכ"ס נטת בארץ מזרחית בלתי מוגדרת בסרט ב' אין מולדת. החלטתם של האנשים החיים תושבי נוה-עמל, שנשכרו במחיר 8 ל"י ליום על מנת לגלם את דמויות העלילה בבית התפילה שהותקן באולפן ההסרטה בהרצליה.

מתפללי "באין מולדת" על טל ומטר של כסף

היתה שונה לגמרי: הם התפללו לגשם נדבות. יהודים מסולסלי-פאות ועטופי-טליתות עמ' דו ופרשו כפיהם בתפילה. לפתע, חדר אל בין המתפללים אדם שפתח בדברי תוכחה, ובקול רם ובעברית צחה. היה זה שליח מ' ישראל שביקש להשפיע על היהודים לנטוש את מקומם באחת מערי המזרח ולעלות ל' ישראל. דברי השליח נראו בעיני רב העדה, וזה הצטרף להספה, הביא לידי כך שלבסוף גמרו כולם אומר לעלות לארץ אבותיהם.

שכר ההשקפה הדתית. מתפללי נוה-עמל גמרו אומר, עם תום ההסרטה, להעלות את מחיר עבודתם, דרשו סכומים גבוהים הרבה יותר. כיאה לבקאים באותיות הקטנות, סגנו הסרבנים אל עור'דין ישראל ויינברג שמיהר לשלוח מכתב למפקים, בו תבע בשם שולחיו להשמיח את קטע התפילה בבית-הכנסת, הואיל והוא נוגד את ההשקפה הדתית של המשתתפים בהסרטה.

בינתיים חזרו בהם כמה מהסרבנים, לאחר שקיבלו סכום של חמש-עשרה ל"י. נשארו במרים רק ארבעה שסברו כי אם ידרשו הש"ר מדת הקטע, יוכלו לקבל סכום גדול.

בבית-הדין המחוזי פסק השופט שלמה לונברג זכ"ו לחברת חביב והתיר את הצגת הקטע, מאחר שטענת התובעים, כאילו נע-

(המשך מעמוד 9)

אריה בלילא, איש-אגרוף חיטאי נודע, הוכ' נס לעיריה כפקח, למרות התנגדותו של סקיד-המגנון צי"ר, אשר טען, כי לא ייתכן שאדם שאינו יודע קרוא וכתוב ישמש ב' תפקיד המחייב הגשת דוחות. כניסת בלי-לא לעיריה פירושה תוספת-כוח רציני ל-אגרוסניו של חושי, אשר הוכיחו כבר פעם למורדים כי אינם נרתעים מטיפול גופני, אם הבוס חושב שיש צורך בטיפול כזה.

יוסף צרפתי, סגנו של סריילך ואחיו של חבר-העיריה, זואק"ר, קיבל הצעה לעבור למחלקה אחרת במסגרת ריאורגניזציה, או לקבל מיצויים עם תוספות שונות ולהסת' לק במסגרת אותה ריאורגניזציה. צרפתי, אויבו העיקרי של חושי בעירייה, היה האיש שהפך את חקירת סריילך למערכה נגד חו' שי ועל כן המליץ יעקב חושי להדיחו, אולם רוב-ההעדה במסקנותיו תבע להשאירו ב' מקומו, לפחות עד שיוכח כי סריילך נקי מכל אשמה.

העד העובדים ניסה גם הוא ללחוץ על צרפתי, אך ללא הועיל. "האגודה-הסרדי" של עיריית-חיפה מאן להתפצח בקלות. רק לאחר שיקיים סריילך משפט מכויים נגד מאשימיו אפשר יהיה לסלק ממקומו את האדם שאשמ' תו העיקרית היא - סרוב לשחף פעולה עם המועלים.

אחרת-העבודה נטתה להתרכך. טוב יותר היה מצבו של חושי בשטח הפור' ליטי. אם כי דחק במפלגתו נתפתחו סעו' לות שונות העלולות לחזור תחת מעמדו, היו שותפיו הפועליים נוחים למשא ומתן.

לה פלא?

לא! לה טאנו!

עכשיו הזמן

ההקליט ברבות ראש השנה לירידך וקרוביך בחו"ל על תקליט בלתי שכיב אצל

שרות להקלטה ישראלי.

תל-אביב, רחוב אירלסון 4, טלפון 24433

שימו לב!!! שימו לב!!!

קורסים חדשים

- 1. מתחילים ביום 6.9 וביום 7.9 קורס לגזירה ותפירה למתחילות במשך 3 חודשים תלמוד גזירה ותפירה!
 - 2. קורס לגזירה ומודליזציה למתקדמות לתפירות וקונפציונרים באופן מזור! מידה וקונפציה! השיטה הפרוויזית והאמריקאית החדשה! קלה-מודרנית-מדויקת
- בית-הספר הידוע "ליאונורה"**
רח' שלמה המלך 72 (ע"י גן-החיות) ההרשמה יום יום 1-9, 8-4

סו איגרות של מפעל חסיפ יוגרדו בין פותרו תשבץ 933

		7	6	5		4	3	2	1	
12				11	10			9		
	16				15			14	13	
		20		19			18		17	
	25		24	23			22		21	
		29		28				27	26	
				33	32		31		30	
39	38			37	36			35		34
		43				42	41			
	48			47			46	45		44
						50		49		
				51						53
					54					

- מאונך:** 1. האיש החשוב בבית-הכנסת; 2. מלכה צנועה, כ' 8; נראה; 9. אוסירה כל-כושית; 13. זמן; 15. ס"ז בצורה ה' נכונה; 16. אבי חילי המודיעין; 17. סגן יו"ר הכנסת השנייה; 18. רחב מיריחו; 20. חבר הקונגרס האמ' ריקאי שביקר לאחר רונה בישראל; 21. ר"ש יחוני; 22. א' חו הזמנים בדקדוק; 23. מלח הכללה; 25. חצי שלום; 26. מהרו; 28. אופן ש' גור מכתב; 30. כל אמן הוא כזה; 33. כאליה; 34. בה וב' חסיד נתארע מעשה מפורסם; 35. ראש חודש בראשי תיבות; 36. היפוכה של טר' בה; 38. יפו קצוצה; 40. אחד המוצרים החשובים של סיביר; 41. בעל תפקיד נכבד, אם כי צנוע, בתיאט' רון; 43. הוא הגורל; 44. המנהיג הדתי של העדה; 46. וא"ו אנגלית; 48. עמוד מים; 49. משק בעמק; 53. מקום מולדתו של מרדכי מקלף; 54. חולף.
- מאונך:** 2. בן-פורת; 3. שירי עץ חרו' כים; 4. עיר ללא ראש; 5. קרס; 6. ממנה באה המלכה לירושלים; 7. מקצוע צבאי;

שו הצילומים בניגוד למצפונם, היא סגומה, חייב את התובעים בהוצאות המשפט.

הסרבנים שחזרו בתשובה בעוד מועד וקי נוספה חדשה במחיר 15 ל"י יצאו שבועי רצוף.

זיופים

דרך כל בשר

"והיה דרך כל בשר, עליכם להיגזר" דברי האב הקדוש, ראש המגזר שבקרב מגדל-כרום חזרו לליבוניהם של כל תושבי הכפר. במשך כל שנת 1954 לא באה אומ' צתיבשר לסיפה. ראשי הכפר הממונים על חלוקת הבשר והמקורבים לממשל הצבאי, הסבירו לתושבים כי חקלאים אינם וכאים לחלוקת בשר, מאחר שיכולים הם לשחוט לעצמם בעל או כבש.

אם עמנו אחד נתפסה במסך חיסה מש" צוט עמוטת 200 קילוגרם בשר, שהיתה בדרכה לבית-החרושת לנפיקים רוניקוב. בדיקה הוכיחה כי מטען זה נלקח מאקצנת הבשר הקטא המכונית ונהגה היו ממגדל-כרום. הברוקים עברו על רשימת צרכני או-חו כפר, מצאו כי כולם חתמו כחוק על קבלת האקצנתם.

תאונות הבשרים. לפתע עלה רעיון בודתם של הברוקים: כדאי לשאול אצל תושבי מגדל-כרום עצמם. כמי יצא המרצע משק הבשר הקטא: מראשית 1954 לא קיבלו הללו גרם אחד של בשר קצוב.

לפני שבוע הוגשה לבית-המשפט המחוזי ב- חיפה תביעה סלילית על יוקן חתימות כל תושבי מגדל-כרום ועל העלמת 3500 ק"ל לוגרם בשר קפוא נגד שבעה מנכבדי מגדל-כרום האחראים למעשה זה. אחות הברוקים הקפואים עלולה להקפיאם לתקופת זמן בין כותלי הסוהר.

דרכי חיים

שכר הבגרות

בטכס בריושם שנערך לפני כמה שבו עות כאחו מבתי-הספר התיכוניים בתל-אביב זכתה זיוה בתעויה-בגרות. באותו טכס נא-מר לבוגרים כי מעתה נפתח לפנייהם שער-החיים, תפתח דרך רחבה וארוכה לאופקים אינסופיים.

לפני שבוע נכלסה זיוה לחיים דרך אותו שער, פגשה באדם שנועד להוכיח לה את צדקת דבריו של המורה. היה זה אלכס שטיין, שמעולם לא קיבל תעויה-בגרות, ידע את החיים על בוריים מתוך הניסיון, לא מדפי המחברת. הדבר קסם לזיוה. קסמה לה גם העובדה שאלכס היה בעל חוש הומור מסו' תח והיטיב, כדבריו, לרקוד. אלכס לא השיב פניה ריקה, הזמינה לביתו: "יש לי תקלי-טים מצויינים", אמר.

ריקודים בריבוע. זיוה נעתה להו' מנה, הביאה עמה את חברתה רבקה, שעברה גם היא זה עתה את השער הגדול. אלכס היה אויב, שמח לקראת שתי הבנות. אמר שיש לו חבר, גם הוא רקדן טוב, וכי ארבעתם יזכו בכילוי מצויין. החבר לא אחר לבוא. אלכס הפעיל את הטיפונו ושני הזוגות פתחו בריקודים לצלילי התקליטים הנהדרים.

לפתע, צץ רעיון במוחו של אלכס: הוא ילך, יקנה צורכי-אוכל ויתקין ארוחת-ערב משותפת. אלכס תחב את ידו לכיסו, הת' בונן בנוכחים וקרא: "חברה, הארנק שלי נעלם מכיסי! היה בו סכום של עשר לירות!"

הארץ

ב'1942 גרשו הספרדים את היהודים מספרד. היהודים התפזרו בכל רחבי ה' גולם (במחנה).

חיים עומר, רמת השרון
...ב'1948 הקימו את מדינת ישראל.
חברי הכנסת הארבעים מעדו על רב

ליהם, עד אשר ישב הנשיא על כסא ה' יושב ראש (הצופה).
אברהם בר-שלום, תל-אביב

הכנסת תוסיף למעוד על הגובה. הגבולות לפי הסכמי שביתת הנשק משקטים בחלקם את החזיתות עם שוק הקרבות בשנת 1949 (הארץ).

שלום בקרליהו, הרצליה
היסטוראי, או הקמנוניאי ?

האיש שהואשם בשערוריית-הספורים עשיב להאשמות:

לא הייתי רמאי!"

- מאת נחום דמסיץ -

דמסיץ עם מתאגרף עובר האם זה פשע ?

אין לי כסף, וביקשתיו להכות עד שאקבל את הכנסות התחרויות. הוא אמר לי: "טוב, תן לי צ'ק על תאריך יותר מאוחר." זוהי אחת מחמשת ההמאות הדחויים שמסרתי.

הפסדתי הון תועפות. בא יום ה' תחרות. סוכנות הכרטיסים דוקוקו מכרה עד אז 3000 כרטיסים בקירוב. בקופות האיצ-טיון ברמת-גן נמכרו עוד כ-5000 כרטיסים. אולם בפנים האינטריון נוכחו למעלה מ-10 אלפי צופים. כיצד התגנבו פנימה ?

זה היה, מיבצע המוני מאורגן ממש. המת' שלחים — ואיני רוצה לקבוע מי הורה להם דרך זו — הגיעו בסירות על הירקון, עקפו את שער הכניסה, נכנסו פנימה. התר' צאה היתה קסטרופולית. הוצאתי למעלה מ-14 אלף לירות על שכר המתאגרפים, האצ' טדיון, הסדרנים, הפירסום. ההכנסות הסתכ' מו בפחות מ-6000 לירות.

בין היתר שילמתי סך אלפיים לירות ל' אטרנו, שתחת חסותה נערכה התחרות. הם לא חיכו שאקבל את ההכנסות ממכירת ה' כרטיסים אלא קיבלו את הכסף מראש. כש-התברר לי איזה הפסדים עצומים נגרמו לי, ביקשתי מהם להחזיר לי את התרומה, שהרי מובן היה כי את רווחי התחרות אקויד ל' אגודה, לא כסף מכיסי, נוסף על הפסדי ה' רבים. האגודה סרבה.

אני אשם לכולם. עמדתי במצב מיואש. נושים לחצו עלי ולי לא היה מזה לשלם. נהג מונית תבע 60 ל"י. לא היה לי כסף. אמרתי לו שיקח את הרדיו שבביתי. האם זה פשע ? לא היה לי כסף, נתתי לו רדיו השווה למעלה מ-150 לירות. זה רק מוכיח באיזה מצב הייתי.

כמה אנשים פנו לבית המשפט, הצהירו בשבועה כי בהיותי אורח דני, התכוננתי לברות מן הארץ מבלי לסלק את חובותי. השופט הוציא צו שלא בנוכחותי, למנוע בעדי לצאת מן הארץ. התקשרתי מיד עם עורך-דין והוא הגיש ערעור. הראה את דרכוני, שחוקפו פג עוד בשנת 1954. איך יכולתי לעזוב את הארץ על דרכון בלתי-כשר ? השופט ביטל את הצו.

אני רוצה שהיה ברור: איני מכחיש את העובדה כי אני חייב כסף. אבל כל שאר ה' האשמות אינן אלא השמצה זדונית ומכונה. ישראל היא תחנתי האחרונה ואני רוצה להמ' שיר ולחיות בה עם אשתי ושני ילדינו. לא עזבתי את ביתי ולא נעלמתי. אני גר ברחוב התלין 40, ברמת יצחק וכל שכני יכול להעיד כי הייתי שם כל הזמן. אני אתגבר על מצבי הנוכחי ואחזיר לכל אדם את המגיע לו.

זהו ההבדל בין אדם ישר שנפל בפח, לבין רמאי.

כשהבעתי את רעיון הכנסת ענף האיג' רוף המקצועי לארץ ודודו אותי בכך מכ' רים רבים. לא היה זה ענף זר שבבילי. אחי, הירש דמסיץ, היה מתאגרף מקצועי מעולה, ולידו למדתי כל מה שניתן ללמוד על אירגון וניהול תחרויות מקצועיות.

כאן עלי להכחיש עוד האשמה. מעולם לא חייתי על חשבונו של אחי. לא היה לי כל צורך בכך. אני מהנדס לפי מקצועי והיה לי מספיק גדול משלי. כשהגיעו ימים רעים, כאן בישראל, הפצירו בי כמה מכ' רים לכתוב לאחי או לאמי בדניה, לבקש עזרה כספית. התנגדתי בכל תוקף. אמרתי לאשתי שאם היא תכתוב להם, לא אדבר אתה לעולם.

על כל פנים, כשניגשתי לאירגון התחרות, ראיתי כי לא אוכל לממן אותה לבדי, לקחתי שני שותפים. ואו, אחרי שכבר הוצאתי סכומים רציניים ביותר, החלו הפגיעות בי, עסקני אגודות הספורט לא שמחו לראות את התוספה החדשה, ניסו להניאני מביצוע תוכניתי. אחד מהם, איש הפועל, אף איים עלי: "אם לא תפסיק, נהרוס אותך מבחינה כלכלית. לא תוכל להתקיים כאן!"

לא ידעתי כמה רצינית הסכנה. תחילה הסתלקו שותפי. אחד מהם, מכס רפפורט, בעל בית-קפה נגה בתל-אביב, דרש את החזרת 700 הלירות שהשקיע. עניתי כי

בשבוע שעבר הופיעה כתבה, בה נאמר כי אני חייב סכומי-כסף אגדיים לכל מיני אנשים, מכלי שהיה לי אפשרות לשלם. נקב גם סכום מסוים — 25 אלף לירות. כן נכתב שמסרתי לידי אנשים רבים את רים המחאות ללא כסיו ושבית-המשפט החריס את דרכוני הדני כדי למנוע בעדי מלברוח מן הארץ מבלי לסרוע את חובותי.

נכון. אני חייב כסף. איני מכחיש את הדבר. אני גם מסרתי המחאות ללא כסיו. אבל חובותי אינם מגיעים ל-25 אלף ל' רות כי אם רק ל-1000 לירות. ואילו רק חמשה אנשים מחזיקים המחאות שאין ב' כוחי לשלמן עדיין.

אם אני חייב כסף למישהו, זה עדיין לא אומר כי מושע אנוכי. החובות שהצטברו באו עקב סידרה של נסיונות בישי-מול — לא מתוך כוונה לרמות. כדי שהרקע יהיה ברור, עלי לציין את מעשי מאז הגעתי ארצה.

ניצלנו ורימו אותי. היה זה ביולי 1952. הגעתי ארצה כתייר מדניה. כיהודי, הייתי מוכן לחסל עסקי בדניה, את בית החרושת שלי למכשירי פלדה, ולהשתקע בישראל.

כשהחלתי להשאר כעולה הורשה לי להביא בתור העברת הון המותרת לכל עולה חדש, שני סרטים דניים: דיסה בת' אדם וילדו רחוב. מסרתי אותם להצגה ב' בתי הקולנוע כאן. אולם לא נכון שקיבלתי להזאות מבתי-הקולנוע על חשבון הצגות שלא נערכו. אין זה גם נכון כמירכן, שהיה כאן עניין של התחמקות מתשלום מס' הכנסה. עובדה היא שיש לי תיק במס' ההכנסה ולא זאת בלבד, אלא ששם מחתיים ביס אותי בסכום של 6673.060 ל"י עבור שנת 1952. שנה שלפי החוק פטורה ממיס, היות והיתה שנתה הראשונה בארץ.

בדרך כלל לא היה קל להסגל לדרכי העסקים בארץ ולא פטע ניצלו אותי אני שים לרעה, רימו אותי ללא כל התחשבות.

נכתב, בין השאר, כי התחננתי עם אשתי מירה מאחר שהאמנתי כי יש לה רכוש רב. ובכן, את אשתי בת חדרה, פגש' תי בשעת ביקור בקיבוץ חליצק, בו היתה חברה. אמנם, כאשר התחננתי והיא עברה לגור בעיר, נודע לי כי רשומות על-שמה קרקעות של משפחתה. זוהי פגיעה שפלה בכבודי לומר כי התחננתי למען כספה של אשתי.

שותפי נמשו אותי. עכשיו, בר' צוני לננוע בפרשה הכאובה ביותר בחיי בישראל: תחרות האיגרוף המקצועית בין המתאגרף האיטלקי אמליטו פלצינילי ובין המתאגרפים דוד עובד וסלומון ארור.

הפעם הראשונה שנעלם ממנו הארנק בשעת ריקוד בביתו.

משפט

אברהם מול אברהם

אברהם לוי ואברהם חגג יסבו בצוחא כ' חזר אחד במטה משטרת ישראל, טיפלו שני' הם בתפקיד אחד: זיהוי כתב-יד. לוי ש' היה ממונה על חגג, התפטר מתפקידו, הש' איר את מקומו לאברהם השני. אולם הפרידה לא האריכה יום: החודש שוב היו צריכים שני האברהמים להיפגש. המקום המיועד ל' פגישה: בבית המשפט.

גורם הפגישה היה מכתב שהגיע באחד ה' ימים לחלל לויס. מוכתר כפר מעליה ליד עכו. המכתב לא מצא חן בעיני המוכתר, כי הכותב האלמוני איים עליו ברצח והשמ' צה. בבהלתו ניגש לבן-אחיו, אליס לויס, שאלו לעצתו. אליס לא היסט. יעץ: "לך למשטרה!"

המומחה לא הופיע. המשטרה לא הכירה לאליס טובה על שליחת הקליאנט. להיסף, המומחה שלה לכתב-יד קבע שאליס עצמו הוא ששלח את מכתב-האיום לדודו.

"ילדות." קרא אלכס לעבר הבנות. נא להחזיר את הכסף ו' כשענו זיוה ורבקה שאין הן יודעות מאומה, נעל אלכס את הדלת, הוריע כי הוא וחברו יערכו חימוש אצלן. אחרת, אלץ לקרוא למשטרה" אמר, והורייכן לא ישמחו לשמוע באילו נסיבות נעצרתן!"

בנות, התפשטו! הבנות הקימו רעש, טענו שאינן יודעות דבר, ביקשו ש' יפתח את הדלת. אולם אלכס פקד: "בלי קונצים, בנות, התשטטו!" הבנות התפשטו והשנים ערכו חימוש בבגדיהן ולצ' מצאו את הכסף. אלכס לא סיים בכך. הוא הוריד מעל ידה של זיוה את שעונה. מתנת הוריה ליום סיום לימודיה, אמר: "כשתחזירי לי את עשר הלירות תקבלי את שעונך בחזרה."

כאן יכולה היתה להסתיים הפרשה, ולוא ניסה חברו של אלכס לשים את ידו על רבקה שפרצה בצעקה. לשול הצעקות מיהרו ה' שכנים להזעיק את המשטרה.

לאחר חקירה קצרה שוחררו שתי הבנות ואילו אלכס וחברו נשלחו למעצר. למש' רה היה אלכס מוכר היטב. לא היתה זו

לשוא ממה המוכתר, טען שהוא מאמין בכל לבו לבן-אחיו. לשוא טען אליס, פעיל באחת ממסלגות האופוזיציה, שזו קנוניה שנועדה להשחית את שמו ערב הבחירות. הוא הואשם כחוק, הובא בפני שופט השלום החיפאי עמנואל סלונים.

ספקיהן במשפט נראה כבשות מראש — מי יקום נגד מומחה המשטרה ? אולם ה' סניגור, מאיר ב'ן-דוד מנהריה, סבר שיש שני צדדים לנוכחית המגדלת, הזמין מומחה משלו לבדוק את כתב-ידו. אברהם לוי, שפתח כינתיים משרד טרטי לחקירת כתב-ידי, השחה את הכתבים, התכוון למאבק נגד פקודו לשעבר.

אלא שהקרב לא התקיים. מומחה המשטרה לא הופיע, הזומן שנית, לא הופיע שנית. השופט ראה את הכתב, זיכה את הנאשם.

אולם לוי לא הסתפק בנצחון רשמי זה על פקודו. הוא בזק את כתב-ידי של עדי ה' תביעה, הכריז שמצא את האשם. איים סני' גורו של המוכתר לויס: אם לא תגיש ה' משטרה משפט נגד חשוד זה, בעזרת אברהם שלה, יגיש הנאשם קובלנה על פלילית סרסית בעזרת אברהם שלו.

אחרות גדולות, עובדים זה כמה חודשים בקביעות 200 פלחים, בעיקר בגידול ירקות ופירות. בהופעתם, מכשיריהם וקצב עבודתם אין הדלים מ15 מיליון אחיהם, המאכלסים את בקעת היאור בצפון פת הגדולה ביותר בעולם.

אולם ישנו בכל זאת הבדל גדול: מסביב לשדות מוצבים משמרות שוטרים מזוינים ברובם, את מקום מנהלי העבודה ממלאים שוטרים חגורי אקחים. כי ה2000 הם אסיי רים, היוצאים לשדה מדי בוקר מתאיהם ב" בית-הסוהר המרכזי של קהיר.

עוד ארוחה ליום. זו הפעם הראשונה שאסירים מצריים הועסקו בעבודה פרוווקטיבית בתקופת מאסרם. עד כה היו מוחזקים בבטלה או מועבדים בפרך בניחוח סלעים בלב המדבר.

התוצרת החקלאית משמשת לכלכלת 22 אלף האסירים ברחבי מצרים; תמורתה מוקדשת לשיפורים בחיי האסירים העובדים בשדה. אחד השיפורים: הוספת ארוחה קלה ליום. המוכנה ומוגשת במקום עבודתם של האסירים.

כאחראי להכנת הארוחה נבחר ענק מוזיקאי, עורך-ידיו לשעבר בשם תופיק מחמוד, שרצה את אשתו הבוגדנית בסכני מטבח, נידון למאסר עולם. מדי בוקר משתלט מת

טבח אסיר מחמוד
תחילה אשתו, עתה ירקות

מוד, לבוש חולצת יוטה גסה, על סכנת הבישול שהוקמה במיוחד, מכין את הארוחה: חצי פיתה, 150 גרם של סלט ירקות, 10 גרם מלח.

נשקו היחידי במלאכת הבישול: אותה סכין מטבח בה חיסל את אשתו המנוחה לפני שבע שנים.

מחרוזת

הטיפה המרה

לקות שיכור, שנכח בהצגת ריקודים צרפתיים באובד' זה פיראמית. מועדון הלילה הקהירי המפואר בו נהג לבלות פארוק, שכח את עצמו, צעק בהתלהבות לעומת הרוק דות: "יחי המלך! יחי המלך! אם כבר חזרו ריקודים כאלה לקהיר, עוד מעט יהיה לנו גם מלך." הלכות נעצר, הובא למשפט, נידון לשלושה חודשי מאסר באשמת הסתה נגד המשטר.

קידוח בר מזל

באחמדי, כבר קטן בכוחו, האיר המזל מנים לשייך המקומי שחפר באר מים. הוא תלה שלט, הודיע לתושבים שיוכלו לקנות ממי הבאר החדשה במחיר של חצי ריאל לפח-מחיר של פח נטש בכוחית הוא סחוט מרבע ריאל.

מלחמה ושקום התשובה: לא!

אורחי ישראל קראו על תוכנית השלום של דאלס רק ביום הראשון של השבוע. מעבר לגבול, נשאו עתוני המרחב הערביים את הידיעה בכותרותיהם הראשיות עוד ביום השבת. המדינאים התעספו מיד במעטה של שתיקה דיפלומאטית עמוקה, נמנעו מ" כל הגבה רשמית. כותבי המאמרים הרא" שיים, לעומתם, לא התאסקו. ללא יוצא מן הכלל, דחו את התוכנית.

כעבור יומיים אמרו גם המדינאים את שלהם: התוכנית אינה מספקת את הערבים, מתאימה רק לצרכיה של ישראל. "אמריקה טועה אם חשבה שתוכל לקנות את פלסטין בדולארים, כדי לתיחה כמתנה לבחטיספר חה ישראל!" הכריז דובר מחנות הפליטים בלבנון, ד"ר דאוד טנוס, איש ירושלים ל" שער.

הכתובת היא נכונה. לא היה שום פלא בעמדה זו. חלק ניכר מבין 900 אלף הפליטים מעוניין אמנם לגוש את מתנותיו ואת קיצבות החסד של א"ם, להתיישב במקומם. אך על לוח השחמט עקוב הדם של המדיניות המרחבית לא היה גורלם וסבלם של הפליטים מניע חשוב.

פחות או יותר נבחה (השכלתה שלה נכונה), על כל נושא שהוא, היא זה אמנות, כלכלה או מנהיגות.

איננו יפה, אבל...

נרשם לרוחה אחרי סיום כתיבת הכנתו שעברו עליו, הוא רוצה להתרענן במכתביה של נערה בניו 22-18 בעלת השקפת עולם דתית. הוא מודיע מראש שאין הוא יסתוואר, אולם סבור כי אותה נערה תמצא עניין באישיותו ובמכתביו.

אחד בלונדי, אחד שחרחר

שני היילים צעירים, בלונדי ושחרחר (933/713) המונים אופטימיות, השכלה ו" חושיהומור בתכונותיהם העיקריות, מעוניינים להתכתב ולהתרווע אל שתי נערות בנות 17-18 בעלות תכונות דומות ותלאיכיות...

זה הכל עניין של אופי

למרות שהוא מצויין שאינו מכוער מעניין (933/713) להתכתב עם נערה המקריסה אופי על יופי, הוא בו 17. אובה שיים על הירוק, ספורט ושחיה ומוכן לחלק את רשמיו ר החיותו הספורטיביות עם אותה נערה, ב" תנאי שתהיה גם נוסף לתכונות שצינתו ל" עיל בת 15 ורמת-גנייה.

כלי רכב בבקשה

שתי תלמידות בבית-ספר לאחיות (933/714), מעדיפות. שמום מה, להתכתב דווקא עם צעיר רים בעלי כל-ידי. ככתונות משניות הן מציינות אהבת הכרח והוסעה נאה. בעוני יין מישהו?

מבצע איגרת

מכתב מאד לאקוני קיבלתי מסגן בצה" (933/715) הכותב שא רצוני להתכתב עם נערה המודה רצוי יפה ובעלת נורה נאה בניו 17-19 מסביבות תל-אביב-ספתהתקהח. (ב) הוא בו 21 וסגן.

דווקא לא איכפת לה

נערה בת 20 (933/716) חניכת הסטודיה הרמטית שליד תיאטרון "אהל" בסופטנצאל, רוצה להתכתב עם איש/אנשים מעל גיל 23 המעוניין/נים בתיאטרון, קולנוע ומוסיקה כלאסית קלה ופחות קלה. ומעל לכל - אוהבי בילויים. היא אומרת שלנמרי לא איכפת לה לקבל מכתב בחתימת ידו של אי זה שחקן תיאטרון שלא יראה בכתובת המכ" תב שום פחיתות כבוד לנביו. היא מונה, בין שאר מעלותיה, עוד שהום, שיער ועיניים שחורות. היא משתייכת להכרה סלוגית וער קבת אחרי חירושי האוסנה הנועוים ביותר.

על כל הפונים אלי בכל עניין שהוא, לצרף המש מאות סרטמה ככזים.

אני חוזרת ומבקשת את הכותבים אלי לציין את כתובותיהם גם על גבי המכתב עצמו, לא רק על גבי המעטפה.

כל זאת וגם תל-אביביות

בכל 18.5 שנות חייו לא פגש (933/706) נערה שתהיה נם יפה וגם בעלת שכל. מה עתכן על כך? ואם אמנם נמצאת נערה כזו בניו 17-18, הרי קורא אותה אותו עולמיים לזקרב עטים על נושאים כפסי כולוניה. אמנות ואהבה (לא מכתבי אה" בה" אמר הוא, "אלא בעייה מהי אה" על כל בעלות אלה עליה להיות נם תל-אביבית.

אמביציה כתובה

שני בני 20 (933/707) נומרי תיכון, חד טוננים שהם בני שחיה מעניינים, אינם סובלים מרגש נחיתות, ואשר ספרות ואמנות אינם מטח בלתי ידוע להם, רוצים להתכתב עם שתי נערות בעלות תכונות דומות, שתהינה נם בעלות אמביציה. (לשם מה אמביציה במכתבים לא מחורר לי. מילא).

בכל דבר - יופי ועדינות

נערה פתח-תקווה, או רמת-גנייה, תוכל, אולי למצוא עניין במכתביו של (933/708) שהוא צעיר בו 21, נלהב למוסיקה קלאסית ו"רועע להפש בכל דבר את היפה והעדין."

בוז לגובניקים!

חייל צעיר (933/709) מתלונן שהוא מצ" ליה לקבל תשובות למכתביו מנערות בחוגי-לארץ ביתר קלות מאשר מנערות מקומיות. הוא סבור כי יש כאן עדיפות לגובניקים על חיילים קרביים. הוא ישמח, כמובן, אם נערה בת 17-18 תוכיח לי את החיפך. אשר לו, הריחה בוגר בית-ספר תיכון. ער רוני (ובר שאינו צריך להפריע בעד קי בוצניקית למכתבו אליו). הוא מתעניין ב" ספרות, תיאטרון, קולנוע ופוליטיקה. בול" את והתכתבות, מודה שהוא בור במוסיקה קלאסית ובשירה.

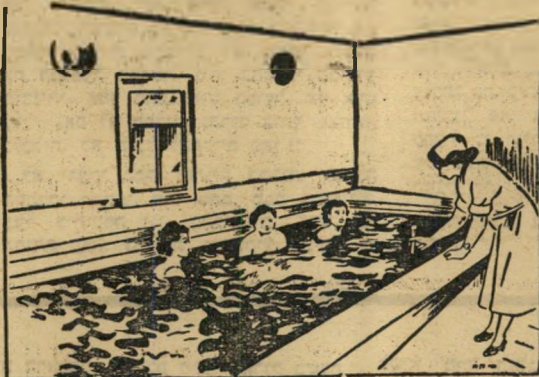
אמנות ומוז-האוויר

אשה בת 32 (933/710) טוענת שהיא יכור לה בהחלט להיקרא צעירה ומוכנה להוכיח זאת במכתבים עם כל אדם בעל השכלה.

היש לך כאבים...

בגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות מי-מרפא חבישת בוז כמו בקרלסבד וישי או טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהבי" ליטציה, המוסד היחידי מסוג זה בארץ. מחלקה לסובלי רוימטיזם המוסד פתוח עד 9 בערב

בלה חופשתך

במלון «הנשיא» בירושלים!

* אויר צח ויבש * סביבה שקטת במרכז העיר * מטבח אירופאי * מ א כ ל י מ לפי בחירתך
המלון המפואר והחדש עם בריכת השחייה היחידה בירושלים והמפוארת בארץ, תזמרת. הנשיא- הנעים זמנך משעה 5 עד 7 אחר הצהריים ומ-9 בערב עד אור הבוקר. אמנים בינלאומיים. הפתעות נעימות.

הנהות גדולות למבלי חופשה ארוכה
מלון, הנשיא - ירושלים - רחוב אחד העם 3 טלפונים: 4420 - 4428 - 4429 - 4473 - 4474

ישראלים עליך, פאריס!

אינם יוצאים מחברת יהודים או ישראלים, הולכים רכיל, מתגעגעים ביהד, אחר חוזרים ארצה ומספרים שהי בהשתלמות בחוץ לארץ. בדרך כלל הם קונים המון חולצות ניילון ואינם זויים מלשכת ולהלל את הניילון הטוב. ותמיד יש מישהו הממתין להם בתחנת הרכבת בכואם או מלווה אותם בצאתם, כי אין דבר שהישראלים פוחדים ממנו כמו תחנת רכבת.

הקבצנים יוצאים לחופשה

עד כאן הישראלים. אשר לצרפתים, הרי אפילו העניים המרודים ביניהם חוסכים כסף כל השנה, ואז הם יוצאים עם כל המשפחה לחודש אחד למקום נאה, גרים במלון נאה ומבלים חודש אחד כמו מלכים. אפילו הקבצנים יוצאים כאן לחופשה, ואין זאת גוזמה. הם מתעברים על מירוצי הסוסים, משחקים בקניגו, רוחצים בים,

בעד מסעדה פאריסאית מגרש צייר ישראלי שלא היה לו כסף לשלם עבור ארוחתו. תמונה זו צולמה בידי קנין, מטושטשת בשל החפזון בביצוע הצילום. משתזמים ומטפסים בהרים, מבליים במחנות אוהלים, דגים דגים ועוסקים בכל מיני דברים בטלים שאינם מביאים תועלת לאיש פרט לעצמם. והגרמנים ממשיכים עדיין לתת לנו אוניות, כדי שיהיה לחברה במה להגיע הנה. מכל אלה הבאים פגשתי רק אחד, בן שבע עשרה, שכא עם ילקוט גב, ציוד מתקפל ומנות ברזל, והמתכוונן לעבור את אירופה כטרמפ. האינפורמציה היחידה ששאל אותי היתה על טרמפים, ונתתי אותה בשמחה. במעוון הישראלי כאן יש עתונים ישנים מלפני שנתיים וגם כמה חוברות על גידול תפוחי אדמה. קראתי אותן בעיון, ומי שרוצה לדעת משהו על גידול תפוחי אדמה, מוזמן לבוא לפאריס.

פאריס -

באחד בחודש אוגוסט קמו מיליון צרפתים ועזבו את פאריס - מי לריביירה, מי לספרד, ומי לשאר ארצות ומקומות. במקום המיליון החסר באו מיליון ישראלים. משרדי שוהם ואלעזל נמצאים באחוזי דה לאופרה. לאורך אותו רחוב אומלל נאה שומעים רק עברית, משם מתפצל הזרם לשלוחות שלוחות, המגיעות עד שאנו אליזה או מונפרנס. זרם זה הנו מסוכן מאד, ומי שלא ישכיל להמלט ממנו בעוד מועד עלול להילכד במערבולת ולטבוע בערך בצורה הנ"ל:

«סלח לי, אתה מישראל, לא? מה אתה עושה כאן? כמה זמן אתה נמצא כאן? מתי אתה חוזר? אתה נמצא אצל קרובים? האם הם עשירים? כמה הם גוהנים לך? אתה מכיר אולי את יוסקה? אתה מקבל הקצבה? או שאתה מעביר את הכסף בשוק השחור? לפי איזה שער? אולי אתה יודע איך מסדרים שיאריכו את הוויזה, מפני שקובלתי ויזה רק לשבועיים? ומה לעשות עם כרטיס הרכבת שיש לי, אפשר למכור אותו? כמה אני צריכה להססיד עליו? אתה חושב שאפשר למצוא כאן עבודה? אני יודעת לרקוד, ולאן כדאי ללכת בערב? האם אתה עסוק הערב? יש לי עוד שש עשרה חברות שכאו אתי, אני צריכה לפגוש אותן בשעה שבע. תוכל לבוא?»

פחדים לצאת לרחוב

אתה חייב לענות על כל השאלות הללו, אחרת יספרו בתל-אביב שאתה סנוב. כמו כן אתה חייב ללכת אתך לקנות לחם, אחרת צפויה להן מיתת רעב. הכרתי כאן ישראלית אחת שלא אכלה יומים מפני שלא ידעה איך אומרים בצרפתית לחם.

המקרה הקלסי של התייר מישראל הוא נער או נערה, שהתכתבו במשך שנים עם דוד רחוק בבליגיה או באנגליה, עד שהלה גיאות להזמין לביקור. הם קיבלו רשות להוציא 10 דולר ובאו לפאריס עם ויזה לכמה ימים. בעזרת סכום זה חיוה זו הם משתדלים להשאר בפאריס ככל האפשר, ואת הזמן הם מבליים בשכיבה על המיטה בבית המלון, אולי יבוא מישהו. כבר ביקשו ממני לגשת אל כמה בתי מלון ולהוציא משם כמה ישראלים וישראליות המונחים שם למעצבה מפני שהם פוחדים לצאת בעצמם לרחוב, שמא יחספו אותם. עוד שיטה בדוקה של תיירים אלה היא להכריח אותך להיכרך בהם מאזיה שהוא מקום. והם מצליחים בזה, ואז מתחדשת ההיכרות בשמחה עצומה. כל הישראלים היושבים בפאריס עסוקים עכשו בעיסוק אחד ויחיד - להראות את פאריס לאלה הטוענים שהם ידידים ותיקים.

לאחר בילוי מעין זה ביניהם לבין עצמם מפליגים אותם ישראלים למחוז חפצם, אל הדוד, שם הם מבליים חצי שנה בחוג המשפחה.

בעולם

גרמניה המדים הללו

«הם באים! הם באים!» עברה הקריאה בין הקצינים מבריקריהמדים בבנין הלבן ה" ארוך שבפאת יער מארלי-לה-רואה, בין פאריס לחרטי, משכן המפקדה העליונה של כור חות האמנה האטלנטית. האנשים שהקצינים ציפו להם היו שמונה גברים זקופים, הנציגים הראשונים של גרמניה המערבית בפקיד המערבי. אולם לא בגלל היותם גרמנים התרגמו לציפיה כה מתור-חה. כל הקצינים התרגלו מומן למחשבה שיצטרכו לעבוד תחת גג אחד עם אויביהם לשעבר. המתחוות גרמה עלידי שאלה אחי-רת: איזה מדים ילבשו?

ללא חגורות-שכם. משך דורות ביקו שו קציני כל העולם להידמות במדיהם לציני גרמניים. האופנה הצבאית הגרמנית הי-תה תמיד המילה האחרונה בשטח זה. אולם בחודש שעבר עברו במפקדה האטלנטית תצלומים שהיומו גבות-עניים רבות. אותם תצלומים גרמו לשעוריה-שעברה על פני גרמניה. הם עוררו ויכוח, חזק יותר מאשר עצם הקמת הצבא הגרמני.

כי מתכנני הצבא החדש שאפו להיזח-שו-גים מכל צבא גרמני קודם. לא רק בתוכן החיים הצבאיים, אלא גם בצורת המדים. הי-חיילים לא יחגרו עוד חגורות-עור מברז-קות, גם לא חגורות-שכם מלוכסנות שחצ-ניות. בכל זאת רצו המתכננים במדים יפים, שיעשו יודישם על הנערות, יעוררו לגיוס הי-צעירים.

הכל הסכימו לעקרונות. לפני חודש מסר משרד הבטחון בגאווה רבה, לעיתונות, תצ-לומים של שמונה דוגמנים, במדים החדשים של חיל-היבשה, חיל-הים וחיל-האוויר.

לרגע קט שררה דממה נדהמת ברחבי הי-מדינה. אחר כך נשמע הד של רעם מתקרב. הגרמנים הגיבו כפי שהגיבו הישראלים ברי-

למעשה ידם של מתכנני הרפורמה הי-צבאית הגרמנית (העולם הזה 925) על הי-תחונלה. בשבועות האחרונים נמצאים עני-נים בסימן של עליה מתמדת, כשבראשם עני-מד ראש שרונה-רייזוב החדש, הנגדל פון-גילן, מי שהיה ראש הריגול הנאצי האנטי-סובייטי במלחמת-העולם השנייה.

טדי-בו דובים ולא יער

פעם היתה משותפת לרוב ארצות כדור-ה-ארץ. הנוער התייש מן ההוה, שוב אינו מחפש את המחור, בורה אל תוך האתמול.

נשים וזושות

האדם הנוטש את אשתו הוא נבל. הוא גם גורם נזקים לאוצר המדינה, המשלם כל שנה כ-25 מליון ל" כתשלומי טעד לנשים העגור-נות. לכן שינס נורמאן דודס, חבר בית-ה-הנבחרים מטעם מפלגת הלייבור, את מות-ניו הציבוריות, יצא לקרב.

«אם אין דרך אחרת לתפיס את 40 אלף הבעלים שנטשו את נשותיהם», הכריז ב" זעם, «עליו לפרסם את שמותיהם ברבים. כי בעל כזה כמעט גרוע מרוצה. הוא דן את אשתו לחיים ארוכים של בדידות, מצוקה ורכאון»

לאן בורחים הבעלים? פשוט מאד, טענו פקדי בית-המשפט הלוונדי, «הם עוברים לעיר אחרת, מוצאים עבודה וידידה חדשה». אחת הסיבות: הגאות הכלכלית הנוכחית בבדיניה מאפשרת לבעלים למצוא בנקל משרה חדשה. כשחסרים מקומות עבודה, נר-טים הגברים הרבה יותר להחזיק מעמד ב-מקום עבודתם בביתם, אצל ילדיהם ואצל נשותיהם.

בא, מה גרם לו. פתאים הוא נמצא בלוג-דון, היה זה הטדי-בווי.

בני לוונדון השמרניים הבחינו לראשונה ב-צעירים שלבשו לבוש מוזר, משכו בכתפיהם. אולם אט-אט גברה ההכרה שאין זה ענין של כמה מטורפים. יותר ויותר צעירים הר-פיעו במקומות ציבוריים כשהם לבושים עניבות, מעילים ומכנסים של טוף המאה שעברה, מגדלים את שער ראשם בהתאם, מתנהגים כאילו יצאו זה עתה מטרקלין אל-גנטי, אחרי שיחה קלילה עם אותו מאהב גנדה, הנסיך מולס, שנכנס להיסטוריה כ-הוד-מלכותו, אדוארד השביעי, מלך בריט-ניה הגדולה.

לבסוף לא יכלו גם העונונים לעבור על הענין בשתיקה. פרשנים מלומדים התחכחו, בנו תלייתלים של תיאוריות מפולפלות. ל-נוער הכריטי חסר תוכן בחיים, אמרו תוך נענוע ראש כבד-משקל. «הוא מנסה למלא את החלל בשגעון זה, מתוך תקוה שיעזור לו לשכוח את ההוה המשעמם והאפרורי».

הסגנון היה בריטי עד ללשו העצמות, ממש כמו הנסיך המנוח עצמו. אולם התו-

השטם נובע, מן הסתם, משם דובוקי-ה-צעצועים האירופי הקרוי «טדי-בר».

אותם את שטרות-הכסף החדשים שלהם, רק בקול רם יותר.

דיילים ונערי-מעדית. «מגוחך!» ש-אג. עתון אחד. «מדים של נערי-מעדית!» צעק שני. «דיילי-מטוסים!» התרחח שלישי, ואמנם, כולם צדקו: המדים הגרמניים הח-דים דמו למדי-השרד של המשרתים במלון דו-הלאביב.

חיש מהר פשטה השמועה, עוררה חיוך רחב במיפקדות כל צבאות אירופה. לשנא-הסבירו מתכנני-המדים סמקיה-פנים שהם התכוונו ליצור מדים הומויים למדי הצבא האמריקאי. «אולי ראייתם בטעות קצינים דרום-אמריקאיים!» לעגו הקצינים.

כשהגיעו שמונה הקצינים הגרמנים לשערי בנין המפקדה האטלנטית, יצא לקראתם הי-קפטן הבלגי האגלמאכר, ברכם בשם הי-רמטכ"ל, הנגדל האמריקאי שוילר, מאחורי-כיל הוילונגת הציצו קציני שאר העמים, מוכ-נים לפרוץ בצחוק אדיר. אלא שהצחוק לא פרץ: כל שמונת הקצינים לבשו חליפות אורחיות אלגנטיות.

בריטניה נוער מחפש את האתמול

איש אינו יודע איך זה התחיל, בניין זה

קצוץ-שורות, החליטו שלושה משוררים צעירי רים אחריהם להתל בו, שלחו אל עורך העמוד הספרותי **אליעזר שטיינמן** מכתב ירחי מיאלי מלא תהילות נוסח-ציפור-הנפש. המכתב, פרי עטם של **רוד** (ברום ערופי שפ' תיים) **אבירן**, **יוסי** (שפתיים מלוחות) **כר** ו**נתן זך**, נדפס ביום הששי האחרון בעמוד הספרותי של דבר, ברצינות גמורה... ה-**סרם הספרותי המעניין ביותר ב-**

השבוע מחקר, בו הוא טוען כי נשי ארצות-הברית הפכו את בעליהן לחומר ביד היוצר. בעוד שברוב המדינות האחרות רוד אות הנשים לחובתן להקל את חיי הבעל, נדרש הגבר האמריקאי להקדיש את כל כוחו לפינוק אשתו. הגברים האמריקאים, הוא קובע, הם פחדנים עלובים, מאומנים בשיטות פרוטיות למלא את כל חובות הבית. אין הם מעזים להפיל מעט אפר סיגריות על הרצפה.

לימודה לא-בולגרית

מי שם לב? בקחי היסוד הצריכים, לדע' חו, לשמש בסיס לפעולת הממשלה העתידה, הכניס ב'י. אומנס סרק מיוחד הנקרא "טוהר המידות", אולם נוהר מאד שלא לר' מזו בו על כוונה להילחם בשחיתות וכמושחתים... אחד הראשונים מכין חברי אצ"ל לשעבר שזכה לקבל היתר-כניסה

פסוקי השבוע

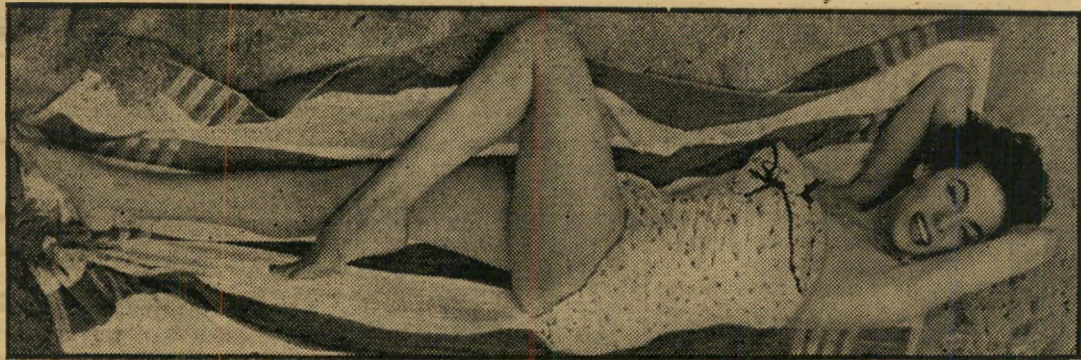
- הנשיא יצחק בן-צבי, כמגישה עם צועדי הנחיל שחור מהולנד: "גם אבותינו היו צועדים. צעידתם נמשכה אומנם זמן רב: ארבעים שנה. אנו נשתדל לעשות זאת יותר מהר."
- גנרל אדיסון ל. מ. בארנס, בתגובה על ההתלקחות בגבול רצועת עזה: "אילו התחשבו המתקפים בעובדה כי יום ראשון הוא יום המנוחה של הנוצרים, ואילו התחשבו הערבים גם ביום השבת של היהודים, והיהודים היו מתחשבים ביום הששי כיום המנוחה של הערבים — כי אז היו לנו כבר שלושה ימים

ללא יריות או תקריות, כלומר: חציר-שלום ו"

ד-ר נחום גולדמן, שבא לישראל כדי להשתתף בישיבת הוועד הפועל הציוני: "אינני נבהל משום הצהרות. אפילו מהצהרות של עצמי"

הכוכב קירק דאגלס, השוהה עתה באירופה לרגל הסרט "חיי וואן ג'ון": "ההבדל היחיד בין גבינת קאממבר (עזת הריח) לבין גבינה שווייצרית (בעלת-חורים) הוא שבשנייה האחת רור הוא קצת יותר טוב."

הכוכבת ריטה מורנו: "נערה פיקחת היא זאת, היכולה לסרב לנשיקה, מבלי להפסיד אותה."

כוכבת מורנו
לטרב — בלי להפסיד

ישראל הוא בלי ספק זה של ירחון תנועת המושבים בתל. המערכת החליטה השבוע כי חבר מושב-העולים שיחבר את הרפורטזיה המעניינת ביותר על כפרו, יזכה בפרס — עגלה צעירה... מאו בואה לארצות-הברית דחתה אילנה כרמל, מלכת היופי של ישראל, 29 הצעות-נישואין. עם שובה לישראל היא מתכוננת להתגייס לצבא.

להשעין את רגליהם לשולחן או להשאיר כלי בלתי-רחוק בכיור. והגברים הישראליים?

חלב ספרותי

תורת המתיחה: לאחר שדבר פירסם שיר, פרי עטו של אריה סיון, בשם קריאה לאחדות המעמד, שהיה מעין מאמר פוליטי

לבריטניה היה עורך-הדין שמואל תמיר, שהגיע לשם השבוע כדי לאסוף חומר נוסף בפרשת קסטנר. עד כה ראתה בריטניה בחברי אצ"ל אלמנטים מסוכנים, סירבה להרשות את כניסתם... ראובן פינאלי, אחד משני הילדים שהתפרסמו כאשר הוצלו מידי נזירה צרפתית, הודיע ה' שבוע כי החליט לבחור במקצוע אביו המנוח וללמוד רטואה... הרב יהודה ליב ה' כהן מיימון סירב, כי 3200 מתוך 4000 הספרים המוצגים עתה בתערוכת הרמב"ם בירושלים הם מתוך ספרייתו הפרטית... מעל לדוכנו של הרוכל אלברט, המוכר זה שנים משקאות קרים ברחוב ליליינבלום ב' תל-אביב, היה תלוי דרך קבע שלט: "לימון-נדה בולגרית. לאחר הפלת מטוס אל-על, גילה אלברט רזיונות מסחרית, הסיר את ה' שלט והוא ממשיך להשקות את לקוחותיו בלימונה חסרת-לאומיות.

היריות: מחוץ לתוכנית

רב-אלוף ד"ר יגאל ידין, שזכה ב' תוארו (המדעי) על עבודת-מחקר במגילות הגנוזות, יתפנה בעתיד הקרוב לזמן-מה מ' חסירותיו בחצור, כדי לשמש כיועץ הייס' טורי של התיאטרון הקאמרי בהצגת מלחמת בני-אור, מחזהו של משה שמייר... היה הררי החליטה ברצף האחרון שלא ל' השתתף במחזהו של מארסל פאניול יהודה. התברר לה כי המחזה, המתאר את דמותו של יהודה איש-קריות, מוסר ישו ה' נוצרי לידי הרומאים, מכיל רמזים אנ' שישמיים. קודם לכן, לא הספיקה ידיעה בצרפתית לעמוד על כך... מלכה המוח של מצריים פארוק, המחפש כבר זמן רב עבודה, מצא אותה סוף סוף השבוע: מדינת קולומביה הזמינה אותו לשמש כשופט ב' תחרות היופי הארצית, בה תיבחר מיס קו' לזמביה. אין ספק, כי בשטח זה הכשרתו המקצועית היא מעולה... השבוע הציג תיאטרון זירה את המחזה בדלתיים סגורות בנחל עז, ליד גבול רצועת עזה. ברצף בו שאלה השחקנית ערנה שכימ, בהתאם ל' טקסט: "מה המנגינה הזאת?" נשמע טירטור מקלע מצרי, ובעיקבותיו תשובת מקלעים ישראלים. כעבוד דקות מספר, שכאמרה ה' שחקנית: "המנגינה נחלשת, הכל נגמר". השתתקו היריות. הקהל לא שם לב: הוא התרגל... הסוציולוג ג'ון פיישר פירסם

אי ואכזי - מה קרה לירידי נמרי ארוסות והעור בה מחוספס? איך אובך לצאת הערב זו?

סדוע אין את מורחת את ירייך ב'סגנון' מישחת המנן החדשה שר 'תיא' ירייך תיכבשה כפפפות בלתי נראות' ותוכלי לעשות כל עבודה ללא ראנה.

שלום! אני כבר באה!... ככה ימות ועריות ירייך בוסן האחרון. אפילו לאחר עבודות הבית!

"סגנון" מסכה את העור כשכבת מן הסוגות מפורסם מנרים.

"סגנון רבן" - לעבודה ברמיכות.

"סגנון ארום" - לעבודה בכביד. נפס ושמיים.

השקשה

(ראה ספר לסכתא, עמוד 20)

מספר התשובות הפעם קסץ ועלה עד ל-52, אולם חוששני שאף אחת מן ה' כותרות המוצעות אינה יכולה להתחרות בהצלחה עם הכותרת המקורית: "פיש' פש מיוזאש מבצע התאבדות. אומנם, רבים כיהנו לדעתו של היוצר המקורי, אולם ניסוחיהם היו מוצלחים פחות. מכלום נזכיר רק את תמשירו של יואל גלעדי, שתח-תקוה: היתה היה זכוב מדוכא, שזכובה מידיו הפתלקה, הוא עדה על מוקש וממנה ביקש: .תתקרבי אלי רק דקתה ו' רבים אחרים היו בשעת חיבור הכר תרת תחת הרושם העז של הפצצות ש' לפני הבחירות כמערכת העולם הזה ובכתי מנהיגי הצ"כ. מכל אלה החלשתי,

לאחר היסוסים מרובים, להעניק את ה' פרס הראשון לכותרת אשרי הגסרור. בין מציעיה הרבים זכה בפרס צבי קוס' טרינסקי, תל-אביב, חובבי ציון 59. נשאר עוד שלושה פרסים של ליי אחת כל אחד, ואותם נעניק לאמנון ב' רח, גבים דואר-נע הנגב, ששלח (יחד עם אחרים) את הכותרת הספס' על גבי הפוס', לאבנר מלמד, קבוצת ארז, דואר-נע אשקלון, עבור הכותרת (ש' שלח בניגוד לדעת אשתו רחל) הנק' דה הערינה ולמוניה שביט, גבעת נשר ליד חיפה שהציע את סוף העולם (הזה).

כותרות אחרות שכדאי להזכירן: אפשר להתפוצץ (יהודה זיגלמן, נחה שאנו, חיפה), הגורם המכריע (יוסף פרלמוטר, חולדה), נימוק משכ' נע (אברהם קרביץ, חיפה), הסיגריה המעופפת (עטרה גרבסקי, תל-אביב), מי בתור? (שמעון אינולד, עין-החוד, הקיבוץ המאוחד), להתראות בעולם הבא (חנן גולדגרט, חולון), שעת האפס (גילי יוסמן, חיפה), שירת ה' ברבור (דני הלנברג, כסר-כנא), דאר אוזיר (יהודה גת, חיפה), תנו הפצ' צה בידים נאמנות (יצחק מלך, ירושלים).

ותסיים תמרה אסנין, בית-החולים עפולה, בחמשירה: היה אלמוני שמיהר לחפש את הצדק בנר. לפתע מצא בידו רק פצצה שהפתיל בה החל כבר בוער.

Handwritten signature or note at the bottom left of the page.

מונרו ודולובריגידה
בחזה המערב אין כל חדש

קולנוע

סרטים

קרב בין שלושה

עולם זה לנשים הוא מנסה להר
כיום בשבדה הקרב האמריקאי הגדול של הנהלות חברות התעשייה נלחמים בתורף משכורת מטורפים ו/או נשותיהם. מאבק דרמטי נטוש בין שלושה זוגות: ג'רי וקארול (האן הפלין, ארלין דאהל); ביל וקייסי (קורנל וואילר, ג'ון אליסון); סיד וליז (סרד מקמארי, לורן באקאל); על משי-רת המנהל בכיתה החרושת למכוניות של מיליונרוק גיפורד (קלפסיון וב).

עד שהוא פוחר את בעיית המנהל החרש בצורה שאינה מניחה את הדעת, מנסות שתיים מתוך שלוש הנשים להשליך את עצמן לזרועות גיפורד כמאמץ לפתור את בעיות בעליהן או בעיות נפשיות משלהן. כל זה נעשה על פני מסך סינמסקופי מתוך כל בתמונות גוף ניויורקיות. בצרוף אותו שיח יבש ומבריק כמו תחליף לזוהב האופיני כל כך לסרטים הוליבוודיים מסוג זה.

על גלי השעמום

לפני עשרים שנה, בעמוד אחד בשם בניטו מוסוליני בראש השלטון באיטליה, היה מן הנמנע לגעת בבעיות המציאות כולל רומאי. ציניציה, האולסן המרכזי באיטליה הוציא סידרה ארוכה של סרטים רומנטיים שהיו מן הגרועים שהופקו אימפעם באימקום ש- הוא. **אנית הנשים** תוצרת 1954, אינו מבייש את המסורת הזאת.

במשך שעה וחצי נגולה על הבד פרשה שהיתה עולה להיות מרתקת למדי, אילו צולמה בידים הוליבוודיות: מעשה בנערה (מיי בריט) הנשלחת לארץ גזירה על לא עוול, ניצולה על ידי עורך דין יפה עין וגנבת נאת גוף (קרימה). על הספינה מצויות גם נשים רבות אחרות הצמאות לגברים, נמר צאים מלחים הצמאים לנשים. לשווא מצפה הקהל, מגורה על ידי הודעות המציגים כי הסרט זכה לטיפול נטורי-מוסרתי של משרד הפנים, לתמונות מסוג מיוחד. ההוללה ש- עורכים אלה ואלו על הבד דומה לנשף טורים בגן ילדים עירוני. הרמה היא בהת-אם למקום ההילולה.

אינו עוד ספק

מי שהטיל ספקות בכשרונו הימימי היה יוצא מגדר הרגיל של ג'רי לואיס חייב לר-אות את **הספורטאים העליונים**. גם מי שהטיל בספק את אי כשרונו של דין מארי טין חייב לעשות זאת. כל עוד עומד ג'רי מול המצלמה, עלוב, מסכן, מעורר רחמים, נמשך הצופה אל העלילה, מרחם וצוחק על הקומיקאי ההגון. ברגע שמופיע מרטיץ על הבד הופך הסרט משעמם וריק. זה מעשה בשני ידידים לא יוצלחים המה-ליטים ליהפך כוכבי גולף, מצליחים לא בשדה הספורט אלא על במת התיאטרון. כמה וכמה מן התמונות בסרט מזכירות רגעים גורם להתפוצצות אטומית.

לא נשכחים מתקופת הסרט האילם. למשל: רדיפה אחרי לואיס בחנות כלבו בה הוא מצליח לשבור כמעט את כל המצוי בה; פנטומימה בה ישן ג'רי שנה כבדה להפליא.

איפה הדרמאטיות?

סרתולדות שימצא חן בעיני חסידיו ג'אז מן הסוג שאותו החזיר לאוני רבים גלן מילר, הוא **הרומאנס שלא נגמר**, על אודות המנצח ובעל התזמורת הנודע שנססמה בתאונת מטוס במלחמת העולם השנייה.

חיי מילר לא היו סוערים. גם הסרט, ה- מספר כיצד התאהב (את דמותו מגלם גיימס סטיוארט, הדומה מאד למקור) בנערה (ג'ון וואליסון). הצליל בעזרת הסכנותה לארגן תד-מורת, כמעט שנכשל, אחר הצליל, אינו מצ-טיין בדרמאטיות, אלא אם כן יכוננו נשואים, לידת תינוק, הצלחות וכשלונות בשדה הבי-דור — דרמאטיים.

יומן החדשות

שחור מול לבן

בעת סיבוכה הגדול בעולם נפגשה מלכת השחרחרות, ג'ינה (החזה!) לולובריגידה במלכת הבלונדיות מארילין (החזה!) מונרו. אמרה אז ג'ינה: "היא נפלאה!" השיבה לה מארילין: "היא נהדרת!"

השבוע הוחלפו בין השתיים, בעזרת עור-כי דין ומתורגמנים דיבורים מסוג אחר לח-לוטין. האשימה ג'ינה את מארילין: בהיות הראשונה באמריקה עשתה מארילין את הכל כדי להשמץ את ג'ינה, מאחורי גבה, כמוכן הסיבה: קנאה. ג'ינה דורשת התנצלות, או — השיבה מארילין: "אני אתנצל רק על גחיתה!"

כאשר נודע דבר הריב, פנה עתונאי סקרן אל גברת צעירה שהשתופה בכגודים צנוע מאד על חולות קאן, הריבירה הצרפתית, שאל לדעתה.

"אני בחופשה. כל זה אינו מעניין אותי," השיבה סופיה לורן, התהפכה על בטנה.

בקצרה

איה צ'ארליז הוא מהדורה אנגלית מוסיקאלית של המהמלה האנגלית הידועה על הסטודנט שלבש בגדי אשה, בהשתתפות שחקן אמריקאי ריי בולג'ר. סרט מוסיקאלי אחר הוא —

מה קל לאהוב, ולשחות, כי השחקן ג'ית המרכזית בו היא אסתר וויליאמס, ב-דמות שחיינית-בידור במלון במיאמי. כן מתרחשת בפלורידה עלילת

מסיפורי מיאמי בו מנסים אורחים נאמנים לחלום בשפע. מלחמה מסוג אחר היא זו שב —

מימות עזים. כאן לוחם ריצ'ארד חידמארק בקומוניסטים הסינים ויכול להם, על רגלו 8766 פעם מבלי שישול לקרקע.

ספורט

כדורגל

הכדור הוא עגול

אלפי זוגות עיניים תרו על-פני המגרש, חיפשו את יהושע (שייע) גלור, חלוצה המר-כזי של מכבי תל-אביב. במקומו נראו שני חתיקים שהסכו תיירים.

יוסף מירמוביץ ויוסף גולדשטיין שכאו זה מקרוב מלונדון הערפילית, חיוקו שוב את קבוצתם במשקה על המגרש החדרתי ה-חמסיני, סייעו בהצלחה רבה לנצחון מכריע על הפועל חדרה בתוצאה 6:0. שנים מבין הצ'יתריסר השערים הובקעו ברגלי מירמו-ביץ.

נצחון דומה, קטן יותר, אך עקשני פי כמה, הושג בקרב בין הפועל פתח-תקוה ו-בית-ר תל-אביב. שתי בעיטות מרגלו של צ'יריק, אחת משל סטלמן ואחת של זלי-קוביץ קבעו את התוצאה 4:0. לאחר מח-צית מאופסת, נגרמו אכזבה קשה לאוהדי הקבוצה התל-אביבית הידועה ברוח הלחי-מה שלה.

הקערה נתהפכה על פיה. האומלל ביותר מכין שמונים ושמונה השחקנים שהתמודדו בשבת האחרונה על הגביע, היה, ללא ספק, שוער קבוצת-מכבי פתח-תקוה, חיים בוך.

היתה זו הגדולה בהפתעות רבע הגמר, כשבתים המשחק בין מכבי פתח-תקוה לבין הפועל רמת-גן היתה התוצאה מאופסת, והי-משחק הוארך 30 דקות נוספות. כנהוג ב-משחקי גביע, חסרה עוד דקה אחת לסיום המשחק, כשלתע הגיח כדור מצד ימין ל-עבר השער, נהדף על-ידי השוער הפתח-תקואי לתוך שעריו. שער עצמי אומלל זה הוריד את הפתח-תקואים ממשחקי הגביע, העלה את הרמת-גנים לחצי הגמר, בו ית-מודדו נגד הפועל פתח-תקוה.

המאוסר ביותר בין מתחרי השבת האח-רונה היה אלי פוקס, מאמנה ושחקנה של מכבי חיפה, שהפכה את הקערה על פיה בדרכי החיסי, ולאחר שבמשחקי הליגה נוצ-חה על-ידי הפועל חיפה 4:0, גמלה השבוע ליריבתה באותה תוצאה עצמה, העלתה עצ-מה לחצי-הגמר, בו תתמודד עם אד-המכבים מכבי תל-אביב.

כלי תופים ומחולות

מוכירה שחורה וחיכנית, פתחה, ללא דפיקה מוקדמת, את דלתו של משה וייס, מוכיר ההתאחדות לכדורגל, עצרה בפתח והי-דוע: "בחוף מתכה לך איזה יהודי שמר-בר רק אנגלית."

וייס, הרגיל בהודעות מסוג זה, לא נחצ-לקראו, ביקש להכניס פנימה רק לאחר שנתפנה מענייניו. האורח נכנס כשפניו מ-כוסים חין אדיב, הושיט ידו להיכרות ואמר באנגלית רהוטה: "שמי גיבונס."

זיעה קרה כיסתה את פניו של מוכיר ה-התאחדות לפניו לא עמד אחר, אלא אותו אדם שנועד לאמן את הנבחרת הישראלית בכדורגל. בהיותו אנגלי טיפוס חיתר גי-בונס על הכל-כר-טבעי בישראל, העדיף ל-הימנע מקבלות-פנים ורעש-חיצוני מיותר, בא ללא הודעה מוקדמת ונכע בעצמו למלון גת-דימון.

מוסקבה זרמת-גן. אם כי טרם נודע השם גיבונס בישראל, הרי שברחבי אירופה המערבית שמו הולך לפניו כאחד השחקנים הטובים ביותר באיים הבריטיים, ששיחק פעמים בנבחרת המקצועית של בריטניה ושמונה פעמים בנבחרת החובבים שלה.

כשפנתה התאחדות הכדורגל הישראלית אל זו הבריטית, בבקשה לשגר לישראל מאמן בכדורגל, לא היססו הבריטים מלנ-קוב בשמו של מאמן בעל שיעור קומה כגיב-גיבונס, שחל כבר בימים הקרובים במלאכ-תו, יכין, בין השאר, את האחד-עשר שית-מודדו באביב הבא נגד נבחרת ברית-המועצות כמוסקבה וברמת-גן, על הגביע העולמי.

במסלול

על חוד התער

לואיגי בודצ'טי, התפרסם תוך יום אחד בכל ניו-יורק. לואיגי (42), שהינו מהגר איטלקי וספר במקצועו, טען שהשיג שיא עולמי בגילוח תוך 17 שניות.

גם זה שיא

לשיא עולמי אחר טוען דניס קארטר, כדורגלן דרום-אפריקאי שהקפיץ את הכדור על רגלו 8766 פעם מבלי שישול לקרקע.

סיגדיות קרונו
עגולות ושטוחות
20 סיגדיות 350 כר

הגיע הזמן:

להתכונן
לייחודים

מבחר עשיר של
ידקושים קדמרים
תיקים ותרמוילים
מעור פדסטי חזק

מאריכים שנים
מתנקים בקלות

עורטקס
תל-אביב: ככר דונגוף 11
רחוב אלנבי 122
נתניה: רח' הרצל 9

מאיר
שמרי על גזרה הטובה
מכונות אמריקאיות חדישות
דלא דיאטה קשה
"מכון לחטוב הגיזרה"

ת"א, רח' רשיי 9, טל. 21668

תוך 8 דקות מוכן
4 תמונות ספפרט או 4 שונות
1 ל"י רק אצל
פיטומטון, בן-יהודה 4, ת"א
עליד מוגרבי

בפזורה

כי אם אנגלית (304 כתבי עת). אחריה ואחר העברית באות האידיש (146 כתבי עת), הספרדית (47) והצרפתית (37).

תמרורים

אם אנגלי

שלוש אהבות וכן אחד

נולד. לשחקנית-קולנוע איטלקית פייר אנג'לי, 22, שהתיישבה בהוליבורד (שלוש אהבות; השטן בין השלושה) ונישאה לומר חייק דאמון; בנם הבכור.

נולד. למשורר דויד (ביער בחזרה) שמ' עוגי, 69; נכדו הבכור, מבנו היחיד שמואל, לשעבר איש החטיבה היהודית הלוחמת וכיום מוסמך האוניברסיטה העברית ללשון עברית ומקרא.

נולד. לעיתונאי וסגן-עורך מעריב ד"ר (לפילוסופיה וללשונות המזרח) דויד (דא) שים (בישראל) לאור, 53; נכדו הבכור, מרתו בתו אביבה, לשעבר חילת פלמי"ח (חטיבת יפתח) וכיום מורה.

נולד. לעיתונאי-ספורט שהפך לעורך-דין, אמנון חלד, 28, ולאשתו תמר; בנם הבכור.

נישא. ירחמיאל, בנו בכורו של דמטריאל צה"ל הראשון, רב-אלוף יעקב דורי, כאשר הוענקה, לפני שבע שנים, לדורי-האב דרגת רב-אלוף, נודרו ירחמיאל, מהר לסיים בית-ספר לקצינים, וזה בדרגת סגן-משנה.

נישאה. רחל בתו של פרופסור האוניברסיטה העברית (למטמטיקה) אברהם אדולף הלוי פרנקל, אב לחמישה (שתי בנות, שלושה בנים), שהתפרסם בהטותו להגברת הילד-דה ביישוב.

נחוג. יום הולדתו הרביעי של יפתח-פלמח זאבי, בעלייה למצדה. יפתח-פלמח, בנו של איש פלמח וחבורת האש וחתיק סגן-אלוף רחבעם (גנדה) זאבי, עלה למצדה זו הפעם השלישית, יחד עם הוריו, כמנהגם מאז יום הולדתו השני של יפתח-פלמח.

נחוג. יום הולדתו ה-35 של סגן המפקח הכללי של משטרת ישראל ובן בני. גיי, עמוס בן-גוריון, במסיבת-חצות, ערב יציאתו לנופש בקיסטת שוטרם ליד נהריה.

נחוג. יום הולדתו ה-38 של סופר מיד (שמעון צהמרא) שפי, במסיבה מצומצמת, שעיקרה היתה עוגת-רבש, מאפה בית, מע' שה ידי אשתו, חוה, לשעבר מוכרת הארץ, בו משמש כיום שף כעורך העמודים הפנימיים.

* אחיו של ישורון שפי, סגן המפקח הכללי של משטרת ישראל וכיום מנהל בית החרושת למוצרי פלסטיקה סרן.

גרמניה

שלושה בלבד

השינוי המספרי היחיד שחל ביהדות גרמניה מאז 1933 אינו רק בזה שמלמעלה מ-600 אלף יהודים תושבי גרמניה נותרו 27 אלף בלבד (מהם 5000 בברלין).

שינוי הרבה יותר מהריר וברור: מקומם של היהודים במקצועות החופשיים. במקום רבבות עורכי-דין, רופאים ועיתונאים יהודים שבגרמניה הסרומנאצית באו 300 עורכי-דין (רובם יורדים מישראל), 30 רופאים ו-20 עיתונאים יהודים.

מקצוע אחר שאיבד כמעט לחלוטין את חבריו היהודיים, כפי שגילתה השבוע הלשון כה הגרמנית לסטטיסטיקה: הפוליטיקה ה-פנימית. מספר החברים בבונדסטאג (הכנסת) הגרמני: שלושה בלבד, כולם חב"רי המפלגה הסוציאלדמוקרטית האופוזיציונית.

חבש

הרבי והנוצרים

שעה שבשבע השנים האחרונות עלו כמה מאות יהודים חבשים, הידועים יותר ב"כינויים פאלאשים" לישראל, ירדו רק כמה עשרות ישראלים לחבש, רובם כמזכירים בשירות קיסר חבש, הנגוס הילי סלאסי, מיעוטם כשליחים מטעם ההסתדרות הציונית.

כשחזר אחד משליחים אלה, הרב שמואל בארי, הביא עמו כמה גילויים לא צפויים: הפאלאשים, שרובם איכרים, לא מוגנים 200 אלף איש ולא 70 אלף איש, כפי שהביעו את דעתם אומדנים מוסמכים כביכול - בשנים האחרונות.

הרב בארי, שעבר בכל מקומות מגוריו הפאלאשים שחורי העור ומקורולי השייך, כדי לעמוד על קשריהם עם דת ישראל, ערך רשימות סטטיסטיות מפורטות, הגיע למסקנה סופית: לכל היותר מצויים בחבש כ-25 אלף פאלאשים.

אך אלה קשורים כיום הרבה יותר ליונידות מאשר אי פעם. אישור לכך מצא הרב השליח בעובדה כי שוב אין הפאלאשים מעריצים את נזיריהם כבימים עברו. בינתיים הם גילו שהנוצרים הנוהגים לסרס את עצי-מם, עוברים בכך אל "לאו" מפורש מן התורה.

עובדות פאלאשיות יהודיות אחרות:

• שתי תפילות יומיות שתוכנן לקוח מן התנ"ך.

• נישואין הנערכים תחת חופה מסורי-תית, כשהחתן עוגד לראשו זר בני מצבע לבן ואדום (לבן לזכר כפרת העוונות; אדום לזכר דם המילה).

עיתונות

בתריסר לשונות

22 העתונים היומיים המופיעים בישראל, פולקסטימה (באידיש: קול העם), המופיע ארבע פעמים בשבוע בחרשה, בירת פולין, ומנדיו חודיא (בספרדית: העולם היהודי) היוצא פעם לשבוע בטנטיאגו, בירת צ'ילה, אינם כידוע העתונים היהודיים היחידים בעולם. עובדה זאת היתה ידועה גם ליוסף פרנקל, סטטיסטיקאי לונדוני צעיר, שהטי ריח עצמו ששך שלשת החודשים האחרונים, ערך רשימה מלאה של כל כתבי העת היהודיים המופיעים בעולם, החל מימונים עד רבעונים.

סיכמו: 889 כתבי עת יהודיים (מהם 341 בישראל), המופיעים כמעט בכל ארצות תבל (מאירלנד עד קניה ומבוליביה עד שבד"ה), בלמעלה מתריסר לשונות לשם שלל מסורות, נוסף על מסורת היסוד העיתונאית, מסירת אינפורמציה - כירחון החיילים המשוחררים היהודיים בלונדון, ירחון המכי"ב בכומבי, רבעון בריאות העם בבואנוס איירס.

הלשון הראשית לעתונות היהודית איננה עברית חזקה (בה מופיעים 265 כתבי עת),

• בלשון חבש העתיקה, גיז: הפולסים הורים.

האטרה:

המפיצים: חברת נאמנות למורת הקרוב בע"מ תל-אביב - טלפון 84363 חיפה - טלפון 4811

הודעה

נמשכת הרשמת מועמדות לביה"ם לאחיות מוסמכות ב"מלבן"

ההשכלה הדרושה: 10 שנות למוד עם תעודה. הגיל: 17 - 35. על המועמדות לפנות: "מלבן", מחלקת האחיות, תל-אביב, ככר מסריק 19 בכל יום שני וחמישי בשעות הבוקר.

אנו מציגים:

יותר יפה יותר חזק יותר משוכלל ובאיתו המחיר

מודל 1956

2780 ל"י

דרוש לראותו ותחפעל מצורתו

בכרומ-2503-3 ל"י

(כולל מ.מ.)

גלובוס

ישראל לי בוארשה

כושים. סינים. הודים ואירופאים רקדו יחדיו את „מחול הנשיקות“ הרומאני. שרו את שיר הירושימה העולה בלהבות פצצת האטום והניחו זרי פרחים למרגלות אנדרטת לוחמי גיטו ווארשה. נערים מ-114 מדינות. שלא היתה להם שפה משותפת. הגיעו לכלל הבנה ואהדה בפסטיבאל הנוער הדימוקראטי בווארשה. בו לקחו חלק גם 300 ישראלים, שאחד מהם מספר בזאת לראשונה את רשמיו.

- זאת דוד רבינו -

פסקהדין שהוצא לאור זמן קצר לפני צאתנו לנסיעה.

כלי צנזורה

ימי הפסטיבאל היו לנו הזדמנויות רבות להיפגש עם יהודי פולין. הם ספרו לנו על תפקידים אחראיים שהם ממלאים בממשלה ובחיים הציבוריים בפולין. נפגשנו גם עם ועד יהודי פולין ושמענו מפי חבריו על חייהם היהודיים.

בפולין קיימים גם בתי ספר יהודיים רבים, הפזורים ברחבי המדינה כולה. העיתון היומי באדיש, פולקס שטימע, הירבה להדפיס את תמונות ההופעות של המשלחת הישראלית. כן פנה אלי מנהל שידורי האדיש בראדיו ווארשה והציע לי להיפגש בתוכנית. בבואי לשם, נוכחתי כי קיימת מערכת גדולה של שידורי האדיש, המכנינה כל יום מהדורות חדשות ושידורים אחרים. דיברתי כעשר דקות, מבלי שאיש מצא לנחוץ לקבוע מראש את תוכן דברי או לצנזר אותם.

קרייז מעניין: יום אחד, בלכתנו בראוב, פגשה אותנו אשה יהודיה ששמחה לשמוע כי באנו מישראל. היא סיפרה לנו בצער, כי יש לה אחות באחד הקיבוצים, אולם אחותה מסרבת להתכתב איתה מאז נישאה לפור לני.

לא היכרתי איתה

ביקור בווארשה 1955 היה בשבילי חוויה אישית מיוחדת, משיב שביקרתי בווארשה עוד קודם לכן, לפני שבע שנים. בימים ההם, זמן לא רב אחרי תום מלחמת העולם, היתה ווארשה דומה יותר לתל-יחר בות מאשר לעיר. יכולתי ללכת קילומטרים

על זרועותיהם. משם הובילה הדרך למקום בו נלקחו בגדיהם וחפציהם וניתנו להם תלבושות אסירים — ועד למקום בו ניתנו להם סכונ ומגבת והם נשלחו להתקלה, כביכול. עם היכנסם, היו חדרי המקלחות נסגרים הר מיטות ומן הכרזים היה מפעפע פנימה גז הכיחול. לאחר דקות ספורות נפתחו הרצפות אוטומטיות, והגויות היו נשפכות אל תוך הכבשנים.

כמה מחברי המשלחת עזבו, למשל, יום אחד את הקבוצה שלהם, ירדו למרכז העיר ונכנסו לתערוכת ציור ועבודות אמנותיות סובייטיות. לפתע ראיתי אותם יוצאים עמו סי מתנות נפלאות. עבודות זכוכית מלוטשת, פיתוחי עץ וקיראמיקה. ידעתי שלא היה להם כסף לקנות זאת. „מאין זה, חברה?“ שאלתי, והם הכיירו: „כשוכנסנו לארמון החרבות, בו התקיימה התערוכה, שמענו מיחיאית כפים מאחד האולמות. התקיים שם יום הנוער הקרי לוגיאלי והנהלת הפסטיבאל העניקה לנוציגי העמים המשועבדים מתנות נהדרות, נו, החי לטנו שגם אנחנו היינו פעם קולוניאליים ומותר לנו ליהנות מהספק!“

זכר למשפט קסטנר

אחד מימי הפסטיבאל שנחרתו ביוזר בזכרון היה ביקורן הכללי של המשלחת ליד האנדרטה לזכר מורדי גיטו ווארשה, הניצבת בלב ההריסות, במקום בו עמד ב' שעתו גיטו ווארשה שאיכלס מאות אלפי יהודים עד הרגע האחרון. נציג כושי ממרכז אפריקה השמיע דברי אוכרה ותנחומים ל' לוחמים האמיצים, וכל אחת מהמשלחות הניי זה זר פרחים למרגלות האנדרטה. הטכס הסתיים בהופעת המקהלה הישראלית ששרה את „שיר הטבחים במחנה המוות בטרבי ליינקה“ ואת שיר הפארטיזנים היהודיים מ' גיטו ווילנה. אליה הצטרפה גם מקהלה יהו דית מלודו' שהשמיעה בלוית תזמורת את שיר הפארטיזנים היהודיים. הטכס כולו הר עבר בשידור ראדיו-טלוויזיה של ווארשה.

אולם כל זה היה כאין וכאפס לעומת ביי קורנו באושוויץ. רוב חברי המשלחת קראו ושמעו רבות על ההרג וההשמדה, אך מראה העיניים היה נורא הרבה יותר. לעינינו נת גלה ממש בית-חרושת-ענק להרג בני-אדם. היו בו חדרים קבלה, בהם נרשמו פרטי-הפר' טים של ההולכים למות. משם הוביל המס' דרון לחדרי-הקיעוקיע, בו הוטבעו המספרים

114 יריות-תותח רעמו מעל לאיצט' דיון-הענק שהוקם בווארשה במיוחד לפסטיבאל הנוער הדימוקראטי. אולם לועי הי' חותחים לא פלטו פגזים — הם הסיסו למר' כו האיציטיון בלוגי-ענק שניתלו באוויר ופרשו לעיני רבבות הצופים 114 הגלים רחבי-מדים של כל המדינות המשתתפות. רטט עבר בינינו, הישראלים, כשנפרש ב' מלואיקומתו הדגל הישראלי התכול-לבן.

אנו עצמנו צעדנו שעה קלה קודם לכן, תחת דגל ושלט ישראל, כשאנו שרים במלוא' הגרון את שיר הפלמ"ח, „הבאנו שלום עליכם“ „הנה מה טוב ומה נעים“. אולם החוויה המסעירה ביותר של הפתיחה היתה הכנישה עם המשלחת הסורית. הסורים עצרו מלכת כשעברו על פנינו, קפצו לעברנו וכיסו אותנו בנשיקות וחייבוקים. נשמעו קריאות שמחה בעברית וערבית.

עם בני הנוחיות

אני יודע איך החוקנו מעמד בכל הפתיחה המפוארת הזאת, כי אנו הישראליים היינו הרגוים. הגענו לווארשה רק שעתים לפני הפתיחה. לא היה פנאי ללכת למקום-הלינה שסודר עבורנו, ומתוך הת' חשבות מיוחדת הכינו לנו ארוחה תמה ב' תהנת-הרכבת, מיד עם בואנו, כדי שנוכל לצעוד משם ישר לטכס הפתיחה.

בסך הכל, היינו בווארשה 300 ישראלים. חלק יצא באגיות נוסעים, חלק במטוסים. ב' בוקארשט בירת רומאניה הזאת, כי אנו הישראליים היינו הרגוים. הגענו לווארשה רק שעתים לפני הפתיחה. לא היה פנאי ללכת למקום-הלינה שסודר עבורנו, ומתוך הת' חשבות מיוחדת הכינו לנו ארוחה תמה ב' תהנת-הרכבת, מיד עם בואנו, כדי שנוכל לצעוד משם ישר לטכס הפתיחה.

עברים היינו

משך כל שהותה בפסטיבאל, הגישה המשלחת הישראלית חמש הופעות מ' שלה, ונטלה חלק בשש הופעות בינלאומיות משותפות.

אבל לא פחות משהופענו — נהנינו מהר' פעותיהם של אחרים. בכל בוקר היינו מקב' לים את תוכנית ההופעות של אותו יום, ובכל יום היו עשרות, ולפעמים מאות, הופעות. כל ראש קבוצה קיבל מספר כר' טיסים הגון לחלוקה בין חברי משלחתו. אך מובן, שלהופעות החשובות ביותר היה מספר הכרטיסים מוגבל. משום כך הצטיינה דוקא המשלחת שלנו בהסתננות לכל ההופ' עות ללא כרטיסים. היינו מדברים רק עברית, וזה שיכנע את הסדרנים להניח לנו להיכנס. כך ראינו את ההופעות המעניינות ביותר.

דבקה בפולין. להקת המחול זוהר, בהדרכת חואן ואילנה, הופיעה תחת דגל ישראל בריקודים עממיים ישראליים יהודיים וערביים, זכתה בפרס החמישי למחול.

ולא לראות דבר מלבד ערימות לבנים אדומות שבורות. אני זוכר שכאשר היה עלי להגיע מאוור אחד של העיר למשנהו, לא היתה כל דרך אחרת אלא ללכת שעות רבות בשבי לים הצרים שנכבשו בין תלי ההריסות. הפעם לא הכרתי את ווארשה. על החרבות קמה עיר חדשה, בעלת בניינים גדולים ומי פוארים, רחובות רחבי-ידיים, גינות וגנים עצומים.

יחד עם זאטופק

מסגרת הפסטיבאל נערכה גם או' לימפיאדה ספורטיבית מפוארת, בה לק' חה המשלחת הישראלית חלק בכדור-סל. כדור-עף ואתלטיקה קלה. לא פעם מצאו את עצמם ספורטאינו, לגודל מבוכתם, על מס' לול אחד עם זאטופק או ספורטאים אחרים מדרגתו.

היום האחרון של הפסטיבאל הוקדש לקר' נבאל-ענק שנערך בהשתתפות כל באי ה' פסטיבאל על נהר הוויסלה. החוגגים שטו על הנהר במאות סירות, או רקדו על גדות הנהר, לאור שפע של זיקוקין דינו. מס' כות ענק צבעוניות היתוליות השלימו את התמונה.

טכס הסיום שנערך למחרת כלל מצעד של המשלחות לעיני מאות אלפי תושבי ווארשה שליוו אותנו במחואות כפיים סוערות. לאחר שהמשתתפים הושבעו לשמור אמונים לשלום ולדידות החל ההמון בריקודים סוערים. שי נמשכו עד צאת הרכבות והמטוסים.

אקה יריים. 120 אלף איש התכנסו באיצטדיון הענק שנבנה במיוחד לצורך הפסטיבאל כדי לחזות בטכס הפתיחה החגיגית, בו ציירו אלפי משתתפים בגופם את שנת הפסטיבאל.

כיצד לצייר עגור בששה שלבים קלים

1. צייר פרצוף עם שפם, עיניים, גבות, אוזניים ושיער
2. מחק את השיער
3. מחק את האוזניים

4. מחק את הגבות
5. מחק את השפם
6. מחק את העיניים, וחקי בל עיגול מושלם

ספר אסבתא!

בעריכת אלי גילי

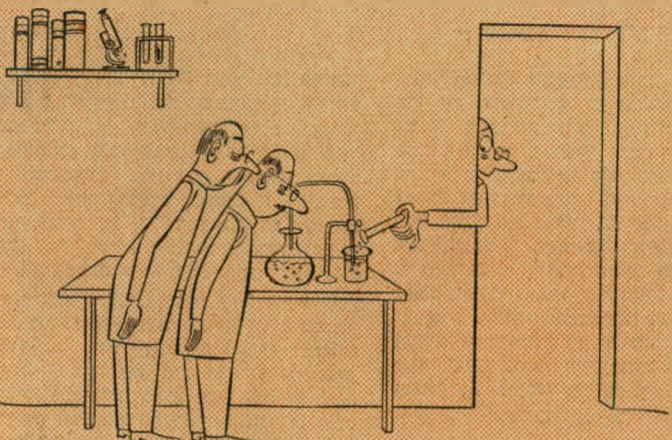
המדע עוסק בהארכת החיים, כדי שהאדם שליחזר יוכל לסיים את התשלומים לשיעוריו עבור כל שאר ההמצאות החדישות של המדע.

המתנה האידיאלית לכל אשה — היא זאת שאפשר לחלוק אותה בחנות.

הזמן המתאים ביותר לאחר את הרכבת — הוא כאשר אתה נוהג במכונית, בכביש המצטלב עם הפסים.

הדיוקנות היא אמעני מצויין, אם יש ברצונך להימנע מפגישות עם אנשים.

האטום לצורכי שלום

“ועכשיו רבותי, שימו לב מה מתחולל כשאני מוסיף פוטאסיום פרמנגנט!”

זוג חמשירים

בכפר-סבא היה היתה גברת שהיתה עד בלי-קץ מדוברת. היא אמרה: “אם אפסיק, לענות לא אפסיק, לדבריה של גברת אחרת!”

היה היה פעם פסל שמבקר את פסליו בה פסל, נקמה אז חיפש האמן הכועס ואת ראש המבקר הוא פסל.

חרוז או שנים

לבו של אדם, כמכונית, דוהר במהירות שיעונית, מנסה לעקוף אחרים וחונה כמקומות אסורים.

השווד המכסה את פניו את הרכוש או הנפש דורש. האשה במחשוף הרחב את שניהם כאחד תבקש.

אהבה ביום-קץ נוצרת, בכריכת השחייה המפוארת ונוצעת אט-אט אחר-כך גיד כרוז רוקף במטבח.

נישואין של אושר ושלחה הם קודם-כל עניין של הבנה: הוא מבין למה היא מתאהה, ומבצע בלי כל טענה.

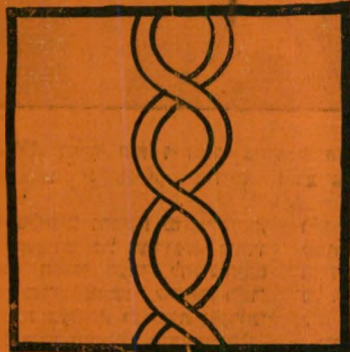
הנאום מוצגה יש חבר פתיחה וגם סיום טובים. אך מה שעוד חשוב יותר — הוא ששניהם יהיו קרוזים.

הצעירים — בטוחים תמיד שהם פקחים. השיכורים — בטוחים תמיד שהם פכחים.

מה לקוי, אתה טוען, טעמה שד אשתך? כן, צדקת. התבונן איזה גבר היא לקחה.

כל אורה בבית משמח כה אותי: האחד — בכניסתו. השני — ביציאתו.

השקשת

מתרות לציור זה יתקבלו כ- מרכה ובתורה, כתוספת פרס אחד של 5 ל"י ושלושה פרסים של ל"י אחת. תוצאות התחרות הקודמת: בעמוד 16.

במו עיני

באחד הלילות ישבנו כמה מהחברה וסיפרנו בדיחות. קם חונא וחד חידה: “מה זה — תלוי על הקיר, ירוק ומצפצף?”

“סטר לסכתא”, ענינו במקלה, דג מלוח ו- “לא ו!”

התחלנו לאמץ את מוחנו. כולנו היו כרונו את התשובה הישנה, אך חונא דרש משהו חדש. הצענו מאה ואחת הצעות, אך בסופו של דבר היינו אובדי דיעצות ממש כמשטרת ישראל לאחר מטר הסצצות הטרור-בחירותיות.

לבסוף התיאשונו ושאלנו: “נו?” “אין לכם שכל ישר”, נאנה חונא. “זה דג כבוש.”

הקורא אליעזר נוה, ראשון לציור, רחוב רש"י 23, זוכה הפעם בפרס הליי. קוראים אחרים מוזמנים לזכות בפרס בפעם הבאה.

האמן ויצירתו

ילדים ופלאים פסוקים אפה ומשם

מה מר גורל ההורים: קודם עליהם לזמר את הילד לדבר, אחר-כך עליהם ללמדו לש-תוק... המבוגרים, ממש כילדים, רוכשים לעצמם צעצועים לרוב. ההבדל הוא רק במחיר... כאשר ילדים מודרניים בורחים מן הבית, ייתכן שהם הולכים לחפש את אמא... יכול להיות שסטירת לחי מפעם לפעם מזיקה לילה, אך כמה היא מועילה לאם... הזמן היחיד בו אשה יבונה באמת לשנות את טבעו של גבר, הוא כהיותו תינוק... אם האב טיפס בסולם-ההצלחה, הרי הבן רוצה כבר להשתמש במעלית... ללמד את ילדך הישתיק — וירמז עץ מהרה לדבר... לא תהיה כל תועלת ממשית בפיקוח על הלידה, כל עוד אי-אפשר יהיה לבצעו באופן ריטרואקטיבי... כל מה שההורים לא המירו מפני הנסיון, הם יכולים כיום ללמוד מפני ילדיהם.

וואריאציות על נושא: רחק הוא אדם שנטייתו כלפי המין החלש איננה מגעת עד כדי נפילה... גברים רבים הם רחקים לא בגלל מה שהם יודעים על השמים, אלא בגלל מה שהנשים יודעות עליהם... רחק הוא אדם ששום נערה טרם הביאה אותו למצב בו היא אומרת: “כן”... הרחק הוא אדם הרודף אחרי האשה — עד שהיא תופסת אותו.